

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

לפני **כבוד השופט יוסי טופף - אב"ד**
כבוד השופט עודד מאור
כבוד השופטת מעין בן ארי

המאשימה: **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עו"ד טליה קלמרו
מפרקליטות מחוז תל אביב (פלילי)

נגד

הנאשם: **מוחמד ברכאת**
ע"י ב"כ עו"ד ג'ורג' שוכרי

הכרעת דין

כב' השופט עודד מאור:

מבוא

עניינו של כתב האישום הוא בעבירות מין שביצע נהג מונית בנוסעת, תיירת מגרמניה, בשעות לילה מאוחרות, כאשר סטה מהדרך המובילה לביתה.

כתב האישום

כתב האישום מייחס לנאשם עבירות של **אינוס**, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977; **ניסיון אינוס**, לפי סעיף 345(א)(1) יחד עם סעיף 25 לחוק העונשין; ועבירה של **מעשה מגונה**, לפי סעיף 348(ג) לחוק העונשין.

כתב האישום מפרט את העובדות כדלהלן:

הנאשם הינו נהג מונית, הנוהג במונית מסוג רנו, מספר רישוי 6430226 (להלן: "**המונית**" או "**הרכב**"). א"מ, ילידת 2003 (להלן: "**המתלוננת**"), היא תיירת מגרמניה, ששהתה בישראל בשנה שקדמה להגשת כתב האישום לצורך פעילות התנדבותית והתגוררה בדירה ברחוב צונץ בתל אביב יפו (להלן: "**הדירה**").

ביום 20.8.2022 בשעה 02:45 או בסמוך לכך, הגיעה המתלוננת יחד עם חברותיה אל מועדון "אוזן בר" ברחוב קינג ג'ורג' בתל אביב יפו (להלן: "**המועדון**"). לפני כניסתן למועדון, חשה המתלוננת ברע

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

מאחר ששתתה כחמש כוסות של משקה אלכוהולי טרם הגעתן ובשל כך ביקשה לשוב לדירה. חברותיה הזמינו עבורה מונית באמצעות יישומון "גט טקסי" (להלן: "יישומון Gett").

בשעה 15:03 או בסמוך לכך, אסף הנאשם במונית את המתלוננת מפתח המועדון. המתלוננת התיישבה במושב ליד הנאשם והוא התבקש על ידה ועל ידי חברותיה להסיע את המתלוננת לדירה. בשלב מסוים בראשית הנסיעה, החליט הנאשם שלא לנסוע לכיוון הדירה והחל לנסוע לכיוון מזרח.

במהלך הנסיעה, חשה המתלוננת ברע וביקשה מהנאשם לעצור את המונית בצד הדרך, על מנת שתוכל להקיא. הנאשם עצר את המונית בתחילת דרך אלוף שדה בקרבת רחוב ההסתדרות בגבעתיים. בעת שירדה המתלוננת מהמונית, אמרה לנאשם שלא ימתין לה והקיא לה לצד הדרך. למרות בקשתה, ירד הנאשם מהמונית, הניח את ידו על המתלוננת ואמר לה כי ידאג לה. מיד לאחר מכן, הוביל הנאשם את המתלוננת בחזרה למונית כשהוא מחבק אותה בידו, השעין לאחור את המושב שבו ישבה והמשיך בנסיעה, כאשר המתלוננת סבורה כי הוא מסיעה לדירה.

במהלך הנסיעה, שלח הנאשם את ידו לעבר המתלוננת, כךך אותה סביב כתפה ולאחר מכן הכניס את ידו מתחת לשמלתה ונגע בחזה למשך מספר שניות, שלא בהסכמתה, לשם גירוי, סיפוק או ביזוי מיניים.

בהמשך הנסיעה עצר הנאשם את המונית בקרבת הפארק הלאומי ברמת גן, ירד ממנה ופתח את דלת המושב של המתלוננת. הנאשם הזיז את ירכה של המתלוננת הצידה והורה לה פעמים אחדות לעבור למושב האחורי של המונית. המתלוננת סירבה וביקשה מהנאשם שיסיעה לדירה. בשלב זה, הרים הנאשם את שמלתה של המתלוננת, ניסה לנשקה, הסיט את תחתוניה ובעל אותה, בכך שהחדיר את אצבעו לתוך איבר מינה, ולאחר מכן החדיר את איבר מינו לתוך איבר מינה שלא בהסכמתה. לאחר שהוציא הנאשם את איבר מינו, חיכך אותו על גופה של המתלוננת, עד אשר הגיע לסיפוק מיני ושפך את זרעו על פניה של המתלוננת. לאחר מכן, חזר הנאשם למושב הנהג, המשיך בנסיעה ונתן למתלוננת מגבונים לחים על מנת שתנגב את פניה. בשלב מסוים, ניסתה המתלוננת להעלות את המושב למצב ישיבה. הנאשם אמר שיעזור לה ובתוך כך שב והסיט את תחתוניה והחדיר את אצבעו לאיבר מינה שלא בהסכמתה, עד אשר המתלוננת הסיטה את ידו. עם הגעתם לדירה, ירדה המתלוננת מהמונית.

תשובת הנאשם לכתב האישום

הנאשם כבר בעובדות כתב האישום ובעבירות המיוחסות לו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

הנאשם כפר בכך שהחזיר את איבר מינו ושהחזיר אצבע לאיבר מינה של המתלוננת. הנאשם טען שהגיע לפורקן מיני על פניה של המתלוננת ללא מגע פיזי. במתלוננת וזאת לאחר שהם שוחחו שיחות "אינטימיות וארוטיות".

וביתר פירוט: בתשובתו אישר הנאשם כי הוא נהג המונית שאסף את המתלוננת מפתח המועדון. הנאשם טען שבמהלך הנסיעה ביקשה ממנו המתלוננת לעצור את המונית בצד הדרך על מנת שתוכל להקיא. הוא נתן לה בקבוק מים, ולאחר שהקיא, אחז בה וסייע לה לחזור למונית ולהיכנס אליה. הנאשם טען שלאחר שהמתלוננת נכנסה למונית, היא השעינה את המושב לאחור, ובזמן הנסיעה היא אמרה לנאשם שהם אינם במקום הנכון וניווטה אותו לביתה באמצעות יישומן ניווט במכשיר הנייד שלה.

בתשובתו לכתב האישום הודה הנאשם שעצר את המונית ושהגיע לפורקן מיני על פניה של המתלוננת. לטענתו, האמור נעשה בהסכמתה לאחר ששניהם שוחחו שיחות אינטימיות ובעלות גוון ארוטי, ללא כל מגע כלשהו ביניהם, והכחיש שבעל את המתלוננת או שביצע בה עבירות מין כלשהן.

יריעת המחלוקת

הנאשם אישר בתשובתו שהגיע לפורקן מיני על פניה של המתלוננת, אולם כפר בכל העובדות המקימות עבירות אינוס, ניסיון אינוס ומעשה מגונה.

מהלך המשפט

מטעם המאשימה העידו בבית המשפט המתלוננת וכן העדים שלהלן: ת"ב – חברתה של המתלוננת; מר איימן עביסאן – בעל המונית; מר יובל שמואלביץ – נציג חברת Waze; רפ"ק יעל הרמן – קצינת מעבדת דני"א ובולוגיה במשטרת ישראל; וחוקרי המשטרה הבאים: רס"ר הדסה קארסנטי, רס"ל אלכסיי נרונסקי, רס"ר סיוון סבג, רס"ר הגר רז, רס"ר סרגיי פולבנוב, רס"ב מריאנה מושאילוב; רס"ר אלון ויסמן ומפקח ארתור קרפוב.

כמו כן המאשימה הגישה בהסכמה מוצגים שסומנו ת/1 – ת/58 שאליהם אתייחס בהכרעת הדין בהתאם לצורך.

פרשת ההגנה כללה את עדות הנאשם עצמו בלבד.

טיעוני הצדדים

עו"ד ט' קלמרו, באת כוחה של המאשימה הודיעה שהמאשימה כבר אינה עומדת על הרשעת הנאשם בעבירה של מעשה מגונה וביקשה להרשיע את הנאשם בעבירות של אינוס וניסיון אינוס. המאשימה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

סברה שיש להרשיע את הנאשם בעבירות אלו על יסוד גרסתה המהימנה של המתלוננת, גרסה שנתמכה בראיות חיצוניות, לרבות פורנוזיות, ולדחות את גרסת הנאשם, שנמצאו בה סתירות ושקרים, ולקבוע כי אשמת הנאשם בעבירות המיוחסות לו הוכחה מעבר לספק סביר.

עו"ד ג' שוכרי, בא כוח הנאשם, טען מנגד שיש לזכות את הנאשם מהמיוחס לו, ולו מחמת הספק. לשיטתו, בהיעדר קוהרנטיות וסבירות בעדותה המתלוננת אינה ראויה לאמון. עוד טען בא כוח הנאשם שאי אפשר לייחס לראיות, שלטענת המאשימה מחזקות את עדותה של המתלוננת, משקל ראייתי, ויש לקבוע שמקורם של ממצאי הדני"א, השייכים לנאשם ושנמצאו על תחתוניה המתלוננת, הוא במגבונים שמסר הנאשם למתלוננת כדי שתנקה את פניה לאחר שהגיע לפורקן מיני, מגבונים שהניחה המתלוננת עם תחתוניה בשקית אחת. לטענת הנאשם, בתיק קיימים מחדלי חקירה מהותיים אשר פגמו ביכולתו להתגונן כראוי ולבסס את גרסתו המזכה מעבירות אינוס וניסיון אינוס.

דיון והכרעה

ראיות המאשימה וניתוחן

גרסת המתלוננת

הבסיס העיקרי הוא גרסתה של המתלוננת, שהגיעה לישראל לצורך מתן עדותה ולבקשת העידה בבית המשפט בשפה האנגלית ובליווי מתורגמן.

המתלוננת סיפרה ששהתה בישראל כשנה, במהלכה התגוררה בדירה שברחוב צונץ 16 בתל אביב, ושבה לגרמניה בחודש אוגוסט 2022.

המתלוננת פירטה בעדותה את השתלשלות האירועים באותו הלילה לרבות האירועים שקדמו להגעתה למועדון. וכך גוללה:

בערב שבת 19.8.2022 שתו המתלוננת וחברותיה כ-4-5 משקאות אלכוהוליים מעורבבים עם ג'ין ולקראת 02:00 לפנות בוקר נסעו כולן יחד למועדון אוזן בר שבתל אביב.

עם הגעתן למועדון חשה המתלוננת ברע הן בשל האלכוהול ששתתה והן בהיותה בימי המחזור החודשי. המתלוננת וחברותיה ישבו מחוץ למועדון והיא ביקשה שלא להיכנס למועדון אלא לחזור לדירתה.

המתלוננת סיפרה שחברתה ת' הזמינה עבורה מוניית באמצעות יישומון. ת' היא זו שגם שוחחה עם הנהג, הוא הנאשם, שענה לקריאה והגיע למתחם המועדון על פי הזמנה.

תחילת הנסיעה והעצירה הראשונה:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

המתלוננת העידה שנכנסה למונית והתיישבה במושב הקדמי שלצד הנהג. המתלוננת ציינה שבמשך 10 דקות הנסיעה הראשונות התאמצה שלא להקיא. המתלוננת לא זכרה אם בשלב זה שוחחה עם הנאשם, אולם זכרה שבשלב מסוים ביקשה ממנו לעצור בצד הדרך כי רצתה להקיא. הנאשם עצר את המונית, המתלוננת יצאה ממנה במהירות עם תיקה ומכשיר הטלפון הנייד שלה, סגרה את הדלת ואמרה "תודה" (עמ' 64 ש' 28-30 לפרוטוקול). הנאשם יצא מהמונית בעקבות המתלוננת, הניח עליה את זרועו בתנועת חיבוק והיא אמרה לו "בסדר... אני לא צריכה עזרה" (עמ' 65 ש' 16 לפרוטוקול). בשל משך הזמן שחלף מצאתם מהמועדון ועד לרגע העצירה סברה המתלוננת שהמונית כבר בקרבת הדירה, ולכן מבחינתה סיימה את הנסיעה ואמרה לנאשם שהוא יכול להמשיך לנסוע (עמ' 65 ש' 24 לפרוטוקול), (עמ' 65 ש' 29-34 לפרוטוקול): "אמרתי לו שזה בסדר בסדר והיה לו הזרוע שלו מסביבי, והקאתי ואמרתי זה בסדר בסדר, אני אסתדר" (עמ' 66 ש' 4-5 לפרוטוקול).

המתלוננת העידה שבעודה מקיאה כרך הנאשם את זרועו עליה, אמר שהוא ידאג לה, **I will take care** בשפתה (עמ' 66 ש' 8-11 לפרוטוקול), הוביל אותה למונית, פתח את דלת הנוסע הקדמית, הוריד את המושב למצב שכיבה והכניס אותה למונית.

לאחר העצירה ועם תחילת הנסיעה הניח הנאשם את ידו הימנית מאחורי גבה של המתלוננת, החדיר את ידו לתוך שמלתה ונגע בה בחזה (עמ' 67 ש' 1-3 לפרוטוקול). המתלוננת ציינה שלא לבשה חזייה.

העצירה השנייה:

אחרי שהנאשם נגע בחזה של המתלוננת, עצר הנאשם את המונית יצא ממנה, פתח את הדלת שלצידה, התקרב אליה ואמר לה מספר פעמים לעבור למושב האחורי. המתלוננת אמרה לו "לא" ושהיא רוצה ללכת הביתה (עמ' 67 ש' 13-18 לפרוטוקול).

וכך תיארה המתלוננת את מעשיו של הנאשם:

"...שהוא פתח את רגליי השמלה שלי עלתה למעלה... הוא אחז בירכיים שלי... ואז ראיתי שיש לי סימן כחול על הירך" (עמ' 67 ש' 20-23 לפרוטוקול). בהמשך העידה: "אני הרגשתי אותו בין הרגליים שלי, אני לא ראיתי אותו מושך את המכנסיים למטה אבל הרגשתי את האיבר המין שלו בין הרגליים שלי. ואז הוא ניסה להחדיר והאיבר מין שלו היה בתוכי, בלי הרבה החדרה הוא, ... הוא הזיז את הירכיים שלו בכיוון שלי הלוך ושוב" (עמ' 69 ש' 4-6, 9 לפרוטוקול). זאת כאשר יד אחת של הנאשם נשענה על המושב כשהוא רוכן מעל המתלוננת וידו השנייה הייתה על מותנה (עמ' 69 ש' 22-25 לפרוטוקול), המתלוננת העידה שהרגישה את איבר מינו של הנאשם בווגינה שלה: "השמלה שלי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

הייתה מורמת למעלה והתחתונים שלי היו מוזזים לצד כך הוא יכול לחדור, להחדיר" (עמ' 69 ש' 12-11 לפרוטוקול). כשנשאלה כיצד הרגישה את איבר מינו של הנאשם, השיבה: "אני הרגשתי את האיבר מין שלו בווגינה שלי... בירכיים שלי ובווגינה שלי זה כאב כי אני לא הייתי... אני לא הייתי מגורה" (עמ' 70 ש' 6-12 לפרוטוקול).

המתלוננת אמרה שלא ראתה את הנאשם מפשיל את מכנסיו או מחזירם וכי אינה יודעת באיזה אופן הניח הנאשם את מכנסיו. לדבריה, הנאשם הפשיל את מכנסיו אך לא פשט אותם (עמ' 70 ש' 15-16, 20-22 לפרוטוקול).

כשנשאלה כמה פעמים הרגישה שהנאשם חדר לאיבר מינה, השיבה: "לא הרבה, זה הרגיש לי פעמיים או שלוש זה היה קצר, לי זה הרגיש... זה הרגיש לי כמו סקס יבש הוא זיין אותי אבל הוא היה חלק מהזמן בחוץ" (עמ' 71 ש' 1-7 לפרוטוקול).

לאחר שהמתלוננת אמרה לנאשם שהיא לא רוצה להיכנס להיריון, הוא הגיע לפרוקן מיני על פניה (עמ' 71 ש' 31-33 לפרוטוקול): "הוא החדיר את עצמו אליי... זיין אותי ואמרתי לו שאני לא מעוניינת להיכנס להיריון וכמה שניות אחרי זה הוא גמר על הפנים שלי" (עמ' 70 ש' 31-34 לפרוטוקול).

לדבריה, בשלב זה הנאשם חזר במהירות למושב הנהג, המתלוננת הייתה "בשוק בתדהמה" (עמ' 73 ש' 15 לפרוטוקול) וניסתה לנקות את פניה עם אצבעותיה. כעבור שניות אחדות נתן לה הנאשם שני מגבונים לחים ובאמצעותם ניקתה את פניה (עמ' 73 ש' 14-18 לפרוטוקול). בהמשך העידה המתלוננת "אחרי שאני ניקיתי את הפנים והוא חזר לחדור את האצבעות בתוכי, אני ניסיתי תוך כדי להסתכל בגוגל MAPS כמה אנחנו מרוחקים מהבית כי רציתי לחזור הביתה... שכבתי על המושב ועדיין הרגשתי רע בבטן שלי, ניסיתי להרים את המושב בחזרה ולא הצלחתי בצד. אני חושבת שנהג המונית ניסה לעזור לי אבל זה לא צלח ונשארתי באותה פוזיציה" (עמ' 73 ש' 21-34 לפרוטוקול).

כשנשאלה המתלוננת באיזה שלב ניסה הנאשם להחדיר אצבעות בין רגליה, השיבה: "אחרי שניקיתי את הפנים שלי הוא ניסה להחדיר את האצבעות שלו שוב, לא אמרתי שום דבר אבל ניסיתי להזיז לו את היד" (עמ' 74 ש' 2-3 לפרוטוקול). לדבריה ניסתה להחזיר את הכיסא למצב של ישיבה וכך מסרה: "הרגשתי שזה לא טוב במצב הנוכחי שלי עדיין הרגשתי בחילה וגם הרגשתי שאני רואה את הצד העליון של הרכב ורציתי לראות, לא יכלתי לראות בחוץ, ראיתי את הצד העליון של הרכב ורציתי לחזור למצב של ישיבה" (עמ' 74 ש' 7-9 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

המתלוננת העידה שהרגישה לא בטוחה, פתחה את יישומון גוגל Maps וראתה שזמן ההגעה המשוער לדירתה הוא 12 דקות (עמ' 74 ש' 10-18 לפרוטוקול).

התנהלות המתלוננת לאחר שירדה מהמונית:

כשהגיעו לדירה, יצאה המתלוננת מהמונית, הרגישה שאינה רוצה להסתכל על הנאשם וכשזה הרים בקבוק מים, הנהנה בראשה שהבקבוק אינו שלה, סגרה את דלת המונית, ונכנסה לדירה (עמ' 74 ש' 24-31 לפרוטוקול).

כשנכנסה לדירה, שלחה המתלוננת לקבוצת החברות שעימן בילתה באותו לילה הודעה ובה כתבה **"תודה שהזמנתם לי מונית"**, זאת מאחר שהן ביקשו שתעדכן כשהיא מגיעה לדירתה. המתלוננת אמרה כי הניחה את חפציה ואת המגבונים הלחים על הדלפק בדירה, חלצה נעלים, הקיאה והתקלחה משום שהרגישה **"גועל"** והלכה לישון (מעמ' 74 ש' 33 ועד עמ' 75 ש' 4 לפרוטוקול).

כשהתעוררה בבוקר ראתה את המגבונים שהיוו עבורה תזכורת לאירוע ליל אמש, הלכה לחברתה ת', שותפתה לדירה, וסיפרה לה את שאירע (עמ' 77 ש' 9-11 לפרוטוקול).

הערכת מהימנות המתלוננת

עדוּתה של המתלוננת בבית המשפט השאירה רושם חיובי ומעורר אמון, וניכר כי העידה מתוך חוויה אישית ואותנטית. המתלוננת מסרה גרסה מפורטת ועקבית, ותיארה בעדות רציפה וסדורה הן בחקירתה הראשית והן בחקירתה הנגדית את המעשים המיניים שביצע בה הנאשם תוך עיגונם בנקודות זמן ומקום במהלך הנסיעה במונית ותוך תיאור מצבה הגופני והנפשי. התרשמתי שעל אף הקושי שבדבר והכאב שניכר מעיניה, המתלוננת לא הפריזה בתיאור האירועים במטרה להשחיר את הנאשם.

מצבה הנפשי של המתלוננת במהלך עדותה:

המתלוננת העידה בבית המשפט כאשר הנאשם נוכח באולם, ולבקשה הוצב פרגוד המונע קשר עין בין השניים (עמ' 57 ש' 9-10 לפרוטוקול). בפתח עדותה ביקשה המתלוננת, באמצעות ב"כ המאשימה, כי יונחו לפניו דפים שעליהם תוכל לשרבט במהלך העדות וכך להתמודד במצבי לחץ (עמ' 61 ש' 8-9 לפרוטוקול). כשהוצגה למתלוננת השמלה אותה לבשה בעת האירוע, פרצה בבכי וביקשה להפסיק את עדותה למשך מספר דקות (עמ' 79 ש' 10-12 לפרוטוקול). בהמשך עדותה, כשמסרה המתלוננת כי חששה שהאונס תועד ומצוי בידי המשטרה, פרצה שוב בבכי (עמ' 82 ש' 3-8 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

אותות האמת בעדותה של המתלוננת עולים אף מתוך היגיון פנימי רב המתקיים בין הפרטים שמסרה בעדותה בתיאור מעשה האינוס והשתלבותם זה בזה. כך כאשר מסרה כי בעת מעשה האינוס שביצע בה הנאשם, אמרה לנאשם שאינה רוצה להיכנס להריון ושהיא עם טמפון, באופן המשתלב עם תיאורה את מעשה האינוס שביצע בה הנאשם לפיו החדיר את איבר מינו לאיבר מינה, פעמיים עד שלוש, "בלי הרבה החדרה" (עמ' 69 ש' 6 לפרוטוקול), במשך פרק זמן קצר, והגיע לפרוקן מיני על פניה. תיאור המתלוננת את מעשה האינוס שביצע בה הנאשם, בדרך של החדרת איבר מינו לאיבר מינה, עולה בקנה אחד עם עדותה כי גב המושב של הכיסא עליו ישבה הושען לאחור על ידי הנאשם לאחר העצירה הראשונה וכי הנאשם רכן מעליה, כשהיא במצב שכובה, כשידו האחת אחזה בכיסא וידו השנייה אחזה בירכה.

המתלוננת השיבה באיפוק לשאלות שהופנו אליה, על אף שאלה דרשו ממנה למסור פרטים הנוגעים למעשים המיניים שביצע בה הנאשם ושהיה בהם כדי להביכה. טון דיבורה, שפת גופה והתנהגותה במהלך מסירת העדות בחקירתה הראשית ובחקירתה הנגדית, שיקפו אף הם, כשלעצמם, אותות אמת בעדותה. כמו כן ניכר שהמתלוננת לא נמנעה מלמסור פרטים שיש בהם להעלות תמיהות או קשיים בעדותה ולא התחמקה משאלות שהפנה אליה הסנגור במהלך חקירתה הנגדית בעניינים אלה. כך, כשנשאלה המתלוננת מדוע לא שלחה לחברותיה במהלך הנסיעה הודעה המתריעה על היותה בסכנה, הסבירה המתלוננת שהבינה שאין לחברותיה כל יכולת לחלץ אותה מהסכנה וכי המעשה הנכון ביותר עבורה לעשות הוא להתנהג עם הנאשם באופן רגיל, על מנת שלא יהרוג אותה. וכך אמרה בחקירתה הנגדית (עמ' 94 ש' 15-24 לפרוטוקול): **"אני לא הרגשתי שיש להם אפשרות לעזור לי, מה הם היו אמורים לעשות? אני לא מכירה את הנהג, לא הייתה שום סיבה הגיונית להילחם בו, הוא יכל להרוג אותי הוא יכל להשאיר אותי מחוץ למונית, הרגשתי שאני, הדבר ההגיוני היחיד לעשות זה היה להתנהג כאילו... לא הרגשתי שהחברים יכולים לעזור לי במצב הזה"**.

כמו כן, הסבירה המתלוננת מדוע לא ניגשה למחרת לבצע בדיקה רפואית ולו משום חשש כי נדבקה במחלת מין. אף שבהסבר להלן ניכר היגיון התואם את גרסתה בנוגע למצבה הנפשי, הלך מחשבתה וליכולתה לקבל החלטות בקשר לאירוע התקיפה המינית שחוותה. וכך לדבריה (מעמ' 92 ש' 18 ועד עמ' 93 ש' 5 לפרוטוקול): **"השוטרת הדסה הציעה את זה אבל המחשבה שלי הייתה שזה הימים האחרונים שלי בארץ ולא רציתי לבזבז את הימים על ימים בבית חולים על בדיקות בבית חולים. היא אמרה לי שזה חשוב לעשות בדיקה רפואית ואני אמרתי לה שאני אחשוב על זה והיא שאלה אותי מה אמרתי אחרי האונס ואני אמרתי לה שאני התקלחתי. התקלחתי פעמיים וגם הייתי בים... כפי שאמרתי קודם זה היה תהליך של מחשבה היה לי מחשבות לגבי זה, רק בערב הייתי במצב שחשבתי שאני במצב שאני יכולה לעשות מעשים לגבי מה שקרה...אני חושבת שת' דיברה על כך לגבי**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

האפשרות שאני יכולה להיות בהיריון או לא. וידעתי שאני לא יכולה להיות בהיריון מכיוון שהייתי במחזור והיה טמפון בתוכי והוא הגיע לפורקן על הפנים שלי".

כשנשאלה האם לא חששה ממחלת מין, השיבה (עמ' 93 ש' 8-32 לפרוטוקול): "בוודאי שהייתי. אני לא יודעת איך זה במקרה של מצב חירום אבל שאני הולכת פה לרופא בארץ אני צריכה לשלם עד שהביטוח משלם ולא היה לי את הכסף. ידעתי שאני לא בהיריון ידעתי שבתוך שבוע אני בגרמניה אצל רופאה שאני סומכת עליה... זה היה בפעם הראשונה המשטרה הציעה לי שישלמו אבל בשביל הראיות היה כבר מאוחר מדי. השאלה למה בלי קשר למשטרה למה לא הלכתי (ללא ברור) center הייתה, לרופא, זה בדיוק הסיבה שהסברתי שזה לא היה אפשרי בשבילי ברגע הזה. ובאופן כללי אני לא הייתי במצב לקחת החלטה כזאת, זה היה לי יותר מדי".

המתלוננת תיארה בפירוט את הפעולות שביצעה בעת שהגיעה לדירתה ואת תחושותיה שהגדירה כ"גועל".

המתלוננת מסרה כי כשיצאה מהמונית, לא הייתה מסוגלת להביט לעבר הנאשם ואף לא נטלה בקבוק מים שהוא מסר לה. כשנכנסה לדירתה, שלחה בשעה 03:55 לחבריה הודעה בה איחלה להם לילה טוב ומיד לאחר מכן, בשעה 03:56, שלחה לחברותיה הודעת תודה על כך שהזמינו עבורה מונית מאחר שביקשו ממנה לעדכן כשהיא מגיעה לדירתה. הסבר זה עולה בקנה אחד עם תרגום ההודעות בינה לבין חברותיה: בשעה 03:18 כתבה אחת מחברותיה של המתלוננת למתלוננת "א' תכתבי שאת בבית" ושאלה האם "הכל טוב?". בשעה 03:19 השיבה המתלוננת "כן?", "אני מקווה" ובשעה 03:55 כתבה המתלוננת שהיא מאחלת להן לילה טוב ובשעה 03:56 הודתה להם שהזמינו עבורה מונית (ת/14, ת/26). המתלוננת הסבירה פעולתה זו בכך שחשה אמוציונלית ורצתה להודות לחברותיה ששילמו עבור המונית ובכך שהבינה שאין להן אפשרות לעזור לה ו"להילחם בו". כמו כן אמרה המתלוננת שכשהגיעה לדירתה, הניחה את חפציה על השולחן יחד עם המגבונים עמם ניגבה את זרעו של הנאשם מעל פניה, הקיאה, התקלחה בגלל שהרגישה "גועל" והלכה לישון.

אומנם התנהגות המתלוננת לאחר אירוע התקיפה המינית עשויה להצטייר כהתנהגות בלתי רציונלית בעיני המתבונן מן הצד, אולם לא במבחן חיצוני היא נבחנת אלא בהתאם לנסיבות בהן הייתה שרויה: המתלוננת תיארה את מצבה הרגשי הקשה, את תחושת ההלם והחרדה בה הייתה נתונה ואת הקושי המנטלי לקלוט את אשר חוותה. על רקע מצבה זה, התנהגותה אינה בלתי סבירה, אלא התנהגות ההולמת את מצבה הנפשי.

בעדותה מסרה המתלוננת כי שלחה את ההודעות לחברותיה (איחולי לילה טוב ותודה על הזמנת המונית) לאחר שנכנסה לדירה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

גרסתה בעניין מועד שליחת ההודעות לחברותיה אינה תואמת את הנתון שלפיו המונית אוכנה במערכת המשטרית בצומת מסובים בשעה 03:55 ובשעה 04:05 ברחוב צונץ 17 בתל אביב, יחד עם הנתונים לפיהם שלחה את ההודעות בשעות 03:55 ו-03:56, בעת שהייתה עדיין בתוך המונית יחד עם הנאשם. אינני סבור שאי ההתאמה הזו בגרסת המתלוננת בכל הנוגע למועד משלוח ההודעות לנתוני איכון המונית פוגמת בגרעין האמת שבעדותה וממילא מדובר בסתירה בעניין שאינו מהותי ואינו נוגע בליבת העדות.

בהקשר זה אפנה לדברי בית המשפט העליון בע"פ 1778/20 אבו גודה נ' מדינת ישראל (13.6.2021), פסקה 32:

"כאמור, עדותם של נפגעי עבירות מין מתאפיינת לעיתים בכך 'שהדברים מתערבבים זה בזה, קיים חוסר בהירות בשאלה מה קדם למה, מה בדיוק נאמר בשלב זה או אחר או על ידי מי מן הצדדים וכיוצא בכך'... הפסיקה הכירה בכך שקיים קושי אינהרנטי עבור נפגעות עבירות מין לשחזר את פרטיו של אירוע טראומטי ולכן אין לצפות מהן למסור גרסה 'מושלמת', שתהא כרונולוגית, בהירה ונטולת סתירות... על כן, 'הגישה הראייתית הנהוגה בעבירות מין... היא שאין לדקדק בפרטי העדות, וניתן להסתפק בגרעין האמת המצוי בה, ולעיתים אף בגרעין הקשה בלבד. זאת, גם כאשר העדות לוקה בבלבול, באי-דיוק, ובחוסר בהירות'..."

כמו כן אינני סבור שבנסיבות מצבה הנפשי של המתלוננת לאחר מעשי התקיפה המינית שביצע בה הנאשם, יש למצוא בעובדה ששלחה לחבריה הודעת תודה בתכוף לאחר מעשי התקיפה המינית שביצע בה הנאשם, התנהגות בלתי סבירה או תמוהה עד כדי שלילת מהימנות גרסתה.

כידוע, התנהגותו של קורבן עבירת מין אינה נבחנת לפי מבחני היגיון וסבירות של אדם חיצוני לאירוע, אלא לפי מבחנים המתאימים לנפגע עבירה ולהשלכות העבירה על מצבו הנפשי. בהקשר זה אפנה לדברי בית המשפט העליון בע"פ 9741/16 אסלן נ' מדינת ישראל (19.7.2018) (להלן: עניין אסלן):

"בית משפט זה חזר ושנה בשורה של פסקי דין כי אין לבחון את התנהלותה ותגובותיה של נפגעת עבירת מין אך במבחן ההיגיון הצרוף, נוכח מגוון התגובות האנושיות האפשריות למצבי לחץ וטראומה. יפים לעניין זה דבריו של חברי, השופט נ' הנדל בע"פ 7082/09 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (10.3.2011): 'העובדה שהתנהגות קורבן עבירה בכלל וקורבן עבירת מין בפרט נראית

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

למשקיף מהצד תמוהה ובלתי הגיונית, אין בה כשלעצמה כדי לפגוע במהימנות עדותו... הסיבה לכך היא שיש לבאר 'התנהגות סבירה' תוך התחשבות בנסיבות בהן היה מצוי הנפגע בעבירות מין. שיקולים כגון ניסיון חיים, גיל ותפישת עולם של הנפגע בעבירה מעין זו – גם הם עשויים להיות רלוונטיים להערכת עדותו... אין להיצמד לכללים בדבר ההיגיון 'המצופה' מקורבן עבירת מין. הקורבן איננו חייב להתנהג בסבירות או בדרך מסוימת שמוכתבת לו על ידי האחר הנמצא מחוץ לעולמו הפנימי".

הסבריה של המתלוננת על פשרה של הודעת התודה ששלחה לחבריה ועל מצבה הנפשי, מקובלים עלי כהסבר סביר ההולם את הנסיבות המורכבות והקשות בהן הייתה נתונה.

אין בידי לקבל את טענת הנאשם שלפיה העובדה שהמתלוננת הייתה שיכורה שוללת את מהימנות גרסתה, היות ובמצב זה איבדה את יכולתה לזכור את אשר אירע ולשחזר פרטים כפי שמסרה. כאמור, המתלוננת לא הכחישה את מצב השכרות בו הייתה נתונה, ואמרה ששתתה 4-5 משקאות אלכוהוליים מעורבבים טרם הגעתה למועדון, שגרמו לה להרגיש רע ולשוב לדירתה. עם זאת, המתלוננת הייתה בהכרה במהלך הנסיעה, שוחחה שיח חולין עם הנאשם, היא זכרה פרטים, מחשבות, תחושות ומגע. המתלוננת גם הצליחה לבצע פעולות שונות – למשל, לפתוח את היישומון גוגל maps ולנווט באמצעותו, ואף לשלוח הודעות לחברותיה. עוד העידה המתלוננת שבשל מצבה זה, היו תגובותיה למעשי התקיפה המינית איטיות והתנגדותה נחלשה.

גרסתה של המתלוננת קוהרנטית. הגרסה כוללת פרטים רבים וניכר כי מדובר במתלוננת אשר דייקה בפרטים שמסרה ונמנעה מלמסור פרטים שלא הייתה בטוחה בהתקיימותם.

בא כוח הנאשם טען שגרסת המתלוננת באשר להחדרת איבר מינו של הנאשם לאיבר מינה אינה גרסה סבירה היות שאינה מתאימה לעובדה שהמתלוננת הייתה עם טמפון בתוך איבר מינה. כזכור, המתלוננת תיארה את מעשה האינוס כמעשה בו החדיר הנאשם את איבר מינו לאיבר מינה פעמיים או שלוש פעמים, כשהוא רוכן ונע מעליה, והדגישה כי ההחדרה לא הייתה עמוקה. תיאור זה של המתלוננת מבסס את יסוד הבעילה שבעבירת האינוס, שאינו דורש החדרה של ממש, ומתיישב גם עם העובדה שבתוך איבר מינה היה טמפון. בהקשר זה אפנה להלכה כדלקמן:

"כידוע, בית-משפט זה נקט בפרשנות מרחיבה באשר ליסוד החדירה. בעניין זה נקבע בשורה ארוכה של פסקי דין, כי על מנת לבסס את יסוד הבעילה בעבירת האינוס, "די בקיומו של 'מגע' עם איבר המין של האישה, 'התחלת חדירה', ואין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

הכרח בחדירה של ממש אל תוך איבר המין של קרבן מעשה האינוס"..."(ע"פ 2261/21 פלוני נ' מדינת ישראל (24.10.2022), פסקה 28).

מצאתי, אפוא, לאחר בחינה זהירה ומדוקדקת, ליתן אמון מלא בעדותה של המתלוננת על פי אותות האמת שנמצאו בה, התרשמותי הישירה מהעדה ומהאופן שבו מסרה את עדותה.

ראיות נוספות מטעם המאשימה

אמנם סעיף 54א(ב) לפקודת הראיות קובע כי ניתן להרשיע נאשם בעבירות מין על בסיס עדות יחידה, ללא תוספת ראיינית, בכפוף לכך שבית המשפט ינמק את החלטתו לעשות כן. בהקשר זה נפסק כי די במתן אמון מלא בגרסת הקורבן על מנת לעמוד בחובת ההנמקה הנדרשת (ראו בין היתר: ע"פ 5949/13 שרחה נ' מדינת ישראל (17.3.2014), אך במסגרת הראיות הנוספות התיק נמצאו חיזוקים רבים לגרסתה:

ראיית הדני"א:

המתלוננת מסרה למשטרה את השמלה, את התחתונים שלבשה בזמן האירוע ואת המגבונים בהם השתמשה על מנת לנגב את פניה לאחר שהנאשם הגיע לפורקן מיני, כשהם כולם בשקית אחת. המשטרה היא שהפרידה את שלושת הפריטים לשלוש שקיות נפרדות (ת/18, ת/20). התחתונים ושלושה מגבונים הועברו לבדיקת המעבדה המשטרתית לזיהוי פלילי. רפ"ק ד"ר יעל הרמן ערכה את חוות הדעת (ת/39, ת/40, ת/41). מבדיקת ארבעת המוצגים – שלושה מגבונים ותחתונים – שמהם נלקחו שלוש דגימות, נמצאו תאי זרע בעלי פרופיל דני"א המתאים לפרופיל דני"א של הנאשם. ד"ר הרמן העידה כי פרופיל הדני"א של הנאשם נדגם מהחלק של התחתונים באזור הפות והצביעה על המיקום במוצג ת/57 (צילום בדיקת נוזלי גוף על התחתונים) (עמ' 119 ש' 1-10 לפרוטוקול). לא ניתן לשלול את האפשרות שנוזל זרע שהיה על המגבונים הכתים את התחתונים עם החזקתם יחדיו באותה שקית.

ב"כ הנאשם טען בעניין זה כי העובדה שעל התחתונים נמצא ריכוז נוזל זרע נמוך מהריכוז שנמצא על המגבונים, כפי שמסרה ד"ר הרמן בעדותה (עמ' 116 ש' 4-8 ועמ' 119 ש' 16-32 לפרוטוקול), מלמדת בהכרח שנוזל זרע נמצא על התחתונים רק בשל מעבר המגבונים בעת שהונחו יחדיו באותה שקית ובכך יש לתמוך בגרסת הנאשם כי לא בעל את המתלוננת אלא הגיע לפורקן מיני על פניה ולהטיל ספק סביר במיוחס לו. אלא שמדובר בהנחה שלא נמצא לה ביסוס פורנזי.

ד"ר הרמן מסרה בעדותה כי ריכוז נוזל הזרע שנמצא במגבונים נע בין 0.3 לבין 30 ננוגרם וכי ריכוז נוזל הזרע שנמצא בתחתונים נע בין 0.5 לבין 5 ננוגרם (עמ' 119 ש' 2-32 לפרוטוקול). כשנשאלה האם

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

ביכולתה לקבוע ממצא באשר למעבר נוזל זרע מהמגבונים לתחתונים בהינתן כי הוחזקו יחדיו באותה שקית, השיבה העדה בשלילה (עמ' 120 ש' 11-19, עמ' 123 ש' 3-15 ועמ' 124 ש' 3-15 לפרוטוקול).

בהינתן כך, אמנם לא ניתן לשלול מעבר של נוזל זרע מהמגבונים לתחתונים, מאחר שהוכנסו לשקית אחת, אך אפשרות נוספת היא לאמץ את גרסתה של המתלוננת לפיה התחתונים הוסטו ממנה בזמן האונס ולא הורדו ממנה, כך שלא מן הנמנע שהזרע דבק בהם לאחר שהנאשם הוציא את איבר מינו מאיבר מינה, גם בהתייחס לממצאים הפורנזיים לריכוז הזרע שנמצא על התחתונים ומאחר שהנאשם לא סתר את ממצאי חוות הדעת של ד"ר הרמן.

כך או כך, אין באמור לסתור את גרסת המתלוננת ולהפחית ממהימנותה של גרסת המתלוננת, כאשר לטעמי הממצאים הפורנזיים אך מחזקים אותה.

מסלול נסיעת המונית על פי נתוני מיקום וחיפוש:

מרגע עליית המתלוננת על המונית במועדון אוזון בר ועד לסיום הנסיעה בדירה ברחוב צונץ 17 חלפו 54 דקות, כאשר המרחק בין שתי הנקודות הוא 10 קילומטרים.

מסלול הנסיעה הוכח באמצעות נתוני מיקום הרכב על גבי מפות (**ת/55 ו-ת/56**); מנתוני שימוש ביישומון Waze במכשיר הטלפון הנייד של הנאשם (**ת/60 עד ת/64**); נתוני מערכת עין הנץ של המשטרה - חוות דעת ערוכה כתעודת עובד ציבור מיום 7.9.2022 חתומה על ידי פקד ליאור אילן אליו צורף צילום של רכב הנושא לוחית זיהוי מס' 64-302-26 מיום 20.8.2022 בשעה 03:55:51 בצומת מסובים, כביש 461 לכביש 4, לכיוון דרום (**ת/6**); ונתוני פריקת מכשיר הפלאפון של הנאשם (**ת/42 ו-ת/47**), מכל אלה עולה התמונה כדלקמן:

בשעה 03:11 נעשה חיפוש למסלול נסיעה לרחוב צונץ 16 בתל אביב- יפו. הדבר משתלב עם עדותה של חברתה של המתלוננת שהיא זו שהזינה את הכתובת במכשיר הטלפון של נהג המונית.

בשעה 03:16 כשמכשיר הטלפון הנייד של הנאשם מאוכן ברחוב דיזנגוף 50 בתל אביב יפו, נעשה חיפוש למסלול נסיעה לרחוב סאן מרטין ברמת גן. בשלב זה, שינה נהג המונית את מסלול הנסיעה ל"רחוב סאן מרטין".

בשעה 03:31 נעשה חיפוש נוסף למסלול נסיעה לרחוב סאן מרטין ברמת גן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

בשעה 03:50 כשמכשיר הטלפון הנייד של הנאשם מאוכן ברחוב סאן מרטין ברמת גן, נעשה חיפוש למסלול נסיעה לרחוב צונץ 17 בתל אביב יפו.
כאן, הזין הנאשם את הכתובת צונץ 17 בתל אביב, על מנת להחזיר את המתלוננת לביתה.

בשעה 03:55 צולמה המונית בצומת מסובים, כביש 461 לכביש 4 כיוון דרום.

בשעה 04:05 אוכן מכשיר הפלאפון של הנאשם ברחוב צונץ 17 בתל אביב יפו.

נתונים אלה מלמדים כי כ-5 דקות לאחר שהמתלוננת עלתה למונית, שינה הנאשם, ביוזמתו, את מסלול הנסיעה מרחוב צונץ 16 בתל אביב, אליו הוכווו על ידי החברות, אל רחוב סאן מרטין ברמת גן.

בשעה 03:50 מכשיר הטלפון הנייד של הנאשם אוכן ברחוב סאן מרטין ברמת גן, בעת שנעשה חיפוש מסלול נסיעה לרחוב צונץ בתל אביב יפו ולאחר כרבע שעה אוכן בכתובת דירתה של המתלוננת, בכך יש לתמוך בגרסת המתלוננת לפיה לאחר האונס, שהתרחש בין השעה 03:31 לבין השעה 03:50, פתחה את יישומון גוגל Maps במכשיר הטלפון הנייד שלה וראתה שזמן ההגעה לדירתה ברחוב צונץ בתל אביב יפו הינו 12 דקות.

תיעוד מצלמת דרך :

מתייעוד שנקלט במצלמת הדרך של המונית (ת/50, ת/51), ומתמלול דברים שהוחלפו בין המתלוננת לבין הנאשם באותו תיעוד (ת/45) עולה כי בין השניים התקיימה שיחה קצרה, שאורכה 01:31 דקות, כשהנאשם פונה אל המתלוננת בשאלות. הנאשם שאל את המתלוננת האם היא מתגוררת בישראל. המתלוננת השיבה כי היא מבקרת בישראל במשך שנה שנסתיימה ועתידה לעזוב. הנאשם שאל את המתלוננת האם היא עובדת בישראל והיא השיבה כי עבדה בגן ילדים ועומדת לשוב לביתה בגרמניה בעוד שבוע. הנאשם שאל את המתלוננת האם היא מארצות הברית וזו השיבה כי היא מגרמניה. לאחר שהנאשם שאל את המתלוננת האם היא אוהבת את ארץ ישראל, השיבה בחיוב וביקשה ממנו לעצור. בדקה 01:31 תועדה המונית עוצרת בסמוך לגדר של אתר בנייה במקום המואר באמצעות פנסי רחוב. תיעוד זה תומך בעדות המתלוננת כי השיחה בינה לבין הנאשם הייתה שיחה קצרה ובמיקום העצירה הראשונה.

צילום ירכה של המתלוננת :

צילום ירכה של המתלוננת עליו סימן חבלה שבוצע בעת שהגיעה למסור תלונתה (ת/14), תומך בגרסת המתלוננת לפיה במהלך מעשה האונס הנאשם אחז בירכה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

מצבה הנפשי של המתלוננת לאחר האירוע:

"כידוע, מצב נפשי – נחשב מאז ומעולם כחיזוק ואפילו סיוע ... שהרי כמוהו כממצא פיזי בגופה של המתלוננת, המעיד על מה שעברה..." (עניין אסלן, פסקה 20).

המתלוננת מסרה בעדותה כי לאחר האירוע מצבה הנפשי היה אמוציונלי, היא הרגישה "גועל" והתקלחה. למחרת האירוע, כשהתעוררה, הבחינה במגבונים שהניחה על הדלפק, הבינה שמה שאירע לה לא היה חלום וחשה ברע. המתלוננת ניגשה לחברתה ת' ואמרה לה "לנהג המונית היה סקס איתי". בעדותה הסבירה כי בשפה הגרמנית יש הבדל בניסוח לפי הגורם שיזם את המעשה וכי כשאמרה לחברתה ת' "לנהג המונית היה סקס איתה" הבינה חברתה ת' את משמעות הדברים. לדבריה, חברתה ת' חיבקה אותה בעת שבכתה והרגישה רע מאוד עבודה. בתגובה לכך, אמרה המתלוננת לחברתה ת' כי האירוע לא היה כל כך נורא, כשהתכוונה לכך שהנאשם לא נהג כלפיה באלימות או בצורה שסיכנה את חייה. המתלוננת הסבירה בעדותה כי השתמשה בביטוי האמור ולא בביטוי "אונס" מאחר שחשה קושי להגדיר את האירוע שחוותה כאונס. המתלוננת מסרה כי לאחר שיחתה עם חברתה ת' ניקתה את הדירה לקראת ביקורו של האדם האחראי על הדירה ובהמשך יום השבת הגיעו חברים לדירה אולם במהלך ביקורם הייתה היא שקועה במחשבותיה. בשעות אחר הצהריים, הלכה המתלוננת עם חבריה לים, שם שוחחה עם חברתה שעברה מעשה אונס וזו המליצה לה להגיש תלונה במשטרה. המתלוננת אמרה לחבריה כי היא תחשוב לילה נוסף. למחרת בבוקר, החליטה המתלוננת להגיש תלונה במשטרה.

עדוּתה של המתלוננת בדבר מצבה הנפשי ביום למחרת וחשיפת מעשי התקיפה המינית שביצע בה הנאשם לראשונה בפני חברתה ת' תואמת את עדותה של חברתה ת' והמהווה חיזוק נוסף.

ב"כ הנאשם טען כי עדותה של ת' על כך שהמתלוננת הייתה מבולבלת ומסרה לה פרטי מידע מלמדים כי דווקא בשל מצב השכרות בו הייתה נתונה, המתלוננת לא זכרה ולא הייתה מסוגלת לזכור את שאירע בפועל. איני מקבל טיעון זה. מצבה הנפשי של המתלוננת כפי שתואר מפי חברתה ת' תואם את עדותה של המתלוננת, שלפיה למחרת האירוע מצבה הנפשי של המתלוננת היה סוער באופן שהתבטא בבכי, בהתכנסות ובקושי לתאר בפני חברתה ת' את מעשי התקיפה המינית שחוותה.

מצב השכרות של המתלוננת:

גם מצב השכרות בו הייתה נתונה המתלוננת מחזק את גרסתה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

שכרות מחלישה את כושר ההתנגדות המילולי והפיזי (ע"פ 2092/21 לוז'קין נ' מדינת ישראל (30.10.2022)) (להלן: "עניין לוז'קין"), כשהנאשם ידע שהמתלוננת שיכורה, ניצל את מצבה זה וביצע במתלוננת, בעל כורחה, מעשה אינוס בהחדרת איבר מינו לאיבר מינה ומעשה של ניסיון אינוס (בניסיון להחדיר אצבעותיו לאיבר מינה).

בחקירתו הראשונה במשטרה (ת/1) ציין הנאשם שהיה מודע היטב למצבה זה של המתלוננת, שהרי בתחילת הדרך לא רצה להסיעה במונית כי הייתה שיכורה וחשש שתקיא במונית (ת/1 עמוד 5 שורות 48-50); כמו כן, במהלך הנסיעה הנאשם עצר את המונית על מנת שהמתלוננת תקיא וסייע לה לחזור חזרה למונית.

מועד הגשת התלונה:

המתלוננת מסרה תלונתה במשטרה ביום 22.8.2022, למחרת האירוע. בעדותה הסבירה כי נזקקה לזמן על מנת לקבל החלטה וכי החליטה לגשת למשטרה לאחר ששוחחה עם חברותיה שהמליצו לה לעשות כן.

הודעותיה של המתלוננת במשטרה (פרט לעימות בינה לבין הנאשם) לא הוגשו כראיה, ויש בכך ללמד כי עדותה של המתלוננת לא סתרה את גרסתה הראשונה במשטרה.

מצבה הנפשי של המתלוננת במהלך העימות עם הנאשם:

בעימות שנערך בין המתלוננת לבין הנאשם ביום 29.8.2022 הטיחה המתלוננת בנאשם כי הסיע אותה לביתה כשהייתה שיכורה ואנס אותה בניגוד להסכמתה ועל אף שאמרה לו "לא" (ת/ג1, עמ' 52 ש' 19-21). המתלוננת מסרה כי ירדה מהמונית לאחר שביקשה מהנאשם לעזוב אותה במקום כדי שתוכל להקיא, הנאשם יצא מהמונית והניח את ידו סביבה כשהוא אומר לה "זה בסדר, אנחנו נחזור למכונית" (שם, עמ' 54 ש' 22-23). הנאשם השעין את המושב עליו ישבה המתלוננת לאחור, במצב שכיבה. הנאשם המשיך לנסוע כשהוא מניח את ידו בתוך שמלתה של המתלוננת ונוגע בחזה. לאחר מכן, עצר את המונית בצד הכביש, ניגש לצד המונית בו ישבה המתלוננת, הרים את שמלתה, הפריד בין רגליה ואמר לה פעמיים לגשת למושב האחורי. המתלוננת מסרה כי אמרה לנאשם "לא" שוב ושוב וביקשה שייקח אותה לביתה. הנאשם הפריד בין רגליה של המתלוננת, נשען עליה ודחף את איבר מינו לאיבר מינה. המתלוננת אמרה לנאשם שאינה רוצה להיות בהיריון, אולם הנאשם המשיך במעשיו עד שהוציא את איבר מינו והגיע לפורקן על פניה. המתלוננת אישרה כי היא ככלל היא שותה הרבה אולם מסרה כי למרות זאת היא זוכרת את כל שאירע. המתלוננת מסרה שהנאשם נתן לה מגבונים לאחר שהגיע לפורקן מיני על פניה ולא לאחר שהקיא. בתגובה להכחשת הנאשם, פנתה המתלוננת אל הנאשם ואמרה: "אוף... אני רק מקווה שלא תעשה את זה שוב לאף אחת אם המשטרה לא תשפוט

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

אתה תשפוט אותך. ולא תעשה את זה לאף אחד שוב זה כואב זה מאוד כואב" (שם, עמ' 66 ש' 31-28). כשהנאשם פנה אל המתלוננת ושאל אותה האם היא בטוחה שהוא הנהג שפגע בה, השיבה המתלוננת: "אני יודעת מי אתה", "אתה חרא. אתה חתיכת חרא" (שם, עמ' 68 ש' 1-15).

עדות חברתה של המתלוננת - ת':

עדותיה של חברתה של המתלוננת, היא ת', מחזקת את גרסתה של המתלוננת ומשתלבת בה היטב. כפי שהעידה המתלוננת, ת' הייתה הראשונה שלה סיפרה על אירועי אותו לילה במונית.

בהתאם לעדותה, סיפרה ת' ששהתה בישראל במסגרת שנת התנדבות בין החודשים ספטמבר 2021 עד חודש אוגוסט 2022 ואת המתלוננת הכירה במסגרת ההתנדבות (עמ' 97 ש' 1-8 לפרוטוקול). ת' מסרה כי בלילה שבין 19.8.2022 ל-20.8.2022 יצאה המתלוננת יחד איתה ועם חבריהם למועדון. לפני הכניסה למועדון, המתלוננת אשר לא הרגישה טוב, ביקשה ללכת הביתה. ת' הזמינה עבור המתלוננת מונית באמצעות יישומון. כשהגיעה המונית, סיכמה ת' את המחיר עם הנהג ויודאה שהכתובת הנכונה תהיה רשומה במכשיר הטלפון הנייד של נהג המונית. ת' מסרה כי ראתה שהמתלוננת נכנסת למונית ומתיישבת במושב הקדמי (עמ' 98 ש' 13-14 לפרוטוקול). ת' פגשה במתלוננת למחרת בבוקר בדירה. לדבריה, שאלה את המתלוננת איך הגיעה הביתה והמתלוננת השיבה "ממני". ת' מסרה שהמתלוננת הייתה מבולבלת ואמרה לה: "היה לי סקס עם הנהג מונית" (עמ' 98 ש' 17-25 לפרוטוקול).

בהמשך דבריה מסרה ת' כי בתגובה לדברי המתלוננת, חיבקה אותה וכשהמתלוננת החלה לבכות, הבינה שמשוהו לא תקין. ת' מסרה שהמתלוננת סיפרה לה שהיה מאוד מוזר בדרך, שהיא נאלצה להקיא ולנגב את פניה עם מגבונים (עמ' 98 ש' 29-33 לפרוטוקול). ת' שאלה את המתלוננת האם נהג המונית "גמר בתוכה" והאם תצטרכנה לדאוג לגלולה למניעת הריון. המתלוננת השיבה שהנאשם גמר על פניה ואין צורך. ת' מסרה כי היא והמתלוננת החלו לבכות (עמ' 99 ש' 1-3 לפרוטוקול). בחקירתה הנגדית מסרה ת' כי היא מניחה שהמתלוננת הייתה שיכורה ורצתה להזמין מונית כדי להגיע הביתה (עמ' 100 ש' 9 לפרוטוקול). לדבריה, היא הראתה לנהג המונית את כתובת במכשיר הטלפון הנייד שלה ויודאה שכתובת זו נרשמה במכשיר הטלפון הנייד שלו (עמ' 100 ש' 17-21 לפרוטוקול). כשנשאלה באיזה שלב בשיחתה הראשונה עם המתלוננת בבוקר למחרת האירוע, סיפרה לה המתלוננת על שאירע לה, מסרה ת' כי "אחרי כמה מילים כך היא אמרה אבל היא ממש לא הקשיבה לי, הא הייתה במחשבות שלה בלבד", "היא הייתה ממוקדת להסביר לי לספר לי אבל היה לה קשה להגיד איך" (עמ' 101 ש' 1-2 ו-6 לפרוטוקול). בהמשך מסרה ת' שהמתלוננת "נתנה לי מידע שאני לא יכולתי לחבר בין הדברים" (עמ' 101 ש' 13 לפרוטוקול). ת' מסרה כי המתלוננת "אמרה כל מה שהיא אמרה מפוזר" וסיפרה "שהנהג היה יחסי מין איתי...והיא התקלחה כמה פעמים באופן מסיבי" (עמ' 101

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

ש' 19-25 לפרוטוקול), "היא אמרה שהוא גמר לי על הפנים", "נתן לי מגבון", (עמ' 102 ש' 6-7 ו-9 לפרוטוקול).

ת' מסרה שאינה זוכרת את תגובתה של המתלוננת לשאלתה מה היא רוצה לעשות (עמ' 102 ש' 23-29 לפרוטוקול). ת' מסרה כי למחרת היא והמתלוננת בילו עם חברים בים. החברים שאלו איך היה הנהג ות' הרגישה שהמתלוננת אינה רוצה לשתף (עמ' 103 ש' 8-15 לפרוטוקול).

כאמור, עדותה של ת' משתלבת היטב עם עדותה של המתלוננת.

הסניגור סבר שעדותה של ת' דווקא השאירה את התיק "באפילה": הסניגור ניסה למצוא סתירות בעדותה של ת', כאשר אמרה בעדותה שהמתלוננת הייתה מטושטשת והייתה שיכורה, כי המתלוננת אמרה לה ששכבה עם נהג המונית, התחילה לבכות והייתה מאד מבולבלת וכי המתלוננת לא זכרה לענות לשאלה אם הנאשם "גמר בתוכה" וענתה ש"נראה לי שלא". הסניגור סבר שעדותה של ת' כמו גם עדותה של המתלוננת מאופיינת בחוסר זיכרון, בלבול וחוסר בפרטים.

לא מצאתי בדברים אלו ממש. הרי עדותה של ת' השתלבה היטב עם עדות המתלוננת. היא נתנה תיאור ברור של הזמנת המונית והמפגש הראשון עם נהג המונית, שיתפה בכנות שהמתלוננת למחרת הייתה מבולבלת וסיפרה לה את הדברים באופן מפורז. גרעין הדברים היה שם. לא נמצאה סתירה בעדותה של ת' שיש בה כדי לקעקע את אמינותה, אלא שדבריה היו כנים בניסיון לדייקם ככל הניתן.

אכן, המתלוננת אמרה לת' שהנהג "שכב" איתה, ולזה ענתה המתלוננת:

"אני אמרתי לת' תחילה שהיה לו סקס איתי כי לקח לי חודש להבין... חודש חודש וחצי להבין שנאנסתי זה היה להגיד את זה גם לעצמי. גם עכשיו שאני מדברת על האונס, גם עכשיו שאני אומרת לאנשים מדברת עם אנשים על האונס, גם עכשיו שאני מדברת על זה אני אומרת שזה בגלל הנסיעה שאני הולכת לתרפיה" (עמ' 81 ש' 21-26 לפרוטוקול).

בכל הנוגע לביטוי "לנהג המונית היה סקס איתי", השיבה המתלוננת ששוחחו בגרמנית וכשהתבקשה להסביר את הביטוי השיבה: "בגרמנית יש הבדל לומר אם מישהו היה לו סקס איתי או היה לי סקס איתו או שהיה סקס משותף... זה קשור למי שיוזם. אני לא יודעת איך זה באופן כללי אבל ברגע שאמרתי לה שהיה לו סקס איתי היא הבינה מה קרה. יכלתי להגיד שלי היה סקס איתו, אבל הייתי מאוד מדויקת בעניין" (עמ' 76 ש' 15-24 לפרוטוקול).

דווקא עדותה של המתלוננת, שהתמודדה עם הביטוי בו השתמשה, מוביל למסקנה הברורה שהמדובר באירוע טראומטי ושלא בהסכמה, מבחינתה של המתלוננת, וזאת כפי ששיקפה לחברתה ת', וטענות הנאשם לעניין זה נדחות.

סיכום ראיות המאשימה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

מעבר להיותה של עדות המתלוננת קוהרנטית בעלת הגיון פנימי, שהפרטים בה משתלבים, משלימים ומסתדרים זה עם זה, אין בה סתירה פנימית, כשהמתלוננת מדייקת ככל הניתן את הדברים ולא מכפישה או משחירה את הנאשם, ומעבר לדרוש היא גם מתחזקת בחיזוקים ראייתיים חיצוניים שונים כאמור: המתלוננת תיארה, כי טרם העצירה הראשונה היא ביקשה מהנאשם לעצור בצד הדרך על מנת שתוכל להקיא (עמ' 64 ש' 28 לפרוטוקול) סרטון מצלמת הדרך שהורד מהמצלמה רק ביום 7.9.22 (ת/50) הושמע למתלוננת לראשונה ביום 8.9.22 (עמ' 81 ש' 32-33 לפרוטוקול) ושם ניתן לשמוע, כי המתלוננת מבקשת מהנאשם: can you stop? (ת/51, דקה 01:22). בהמשך לאמור, המתלוננת תיארה כי לאחר שירדה מהרכב בעצירה הראשונה היא הבחינה בפנס רחוב וגדר של אתר בנייה (עמ' 64 ש' 32-34 לפרוטוקול). בסרטון, אשר המתלוננת אישרה שצפתה בו באולם בית המשפט לראשונה (עמ' 83 ש' 11-16 לפרוטוקול) ניתן לראות כי המונית עצרה במקום שבו יש גדר של אתר בנייה והרבה פנסי רחוב (ת/51, דקה 01:31).

המתלוננת תיארה, כי הנאשם אחז בירך שלה במהלך האונס (עמ' 67 ש' 20-22 לפרוטוקול) ואכן סימן כחול הופיע על ירכה של המתלוננת (ת/14 - תמונה שמאלית תחתונה).

המתלוננת זכרה את מראהו של הנאשם אף בשל התנוחה במהלך האינוס, ותיארה אותו כך "בזמן המעשה ראיתי שיש לו שיער ארוך וזקן" (עמ' 69 ש' 30-31 לפרוטוקול), ואף כאשר הובא בטעות ביום 25.8.22 (4 ימים טרם מעצר הנאשם) חשוד אחר לעימות עם המתלוננת (ת/19) זיהתה המתלוננת מיד כי לא מדובר בנהג המונית שאנס אותה.

המתלוננת תיארה, כי לאחר האינוס פתחה את אפליקציית גוגל maps וראתה שזמן ההגעה המוערך הינו 12 דקות (עמ' 74 ש' 17-18 לפרוטוקול). הדבר מסתדר עם הראיה לפיה לאחר האונס, בשעה 03:50 חיפש הנאשם באפליקציית waze את הכתובת צונץ' ובשעה 04:05 (בחלוף 15 דקות) היה מצוי כבר בכתובת היינריך היינה, רחוב סמוך לדירה (ת/62, ת/64).

פרשת ההגנה

ראיות ההגנה כללו את עדות הנאשם בלבד.

בחקירתו הראשית בבית המשפט סיפר הנאשם שהחל לעבוד כנהג מונית כשבועיים לפני האירוע. ביום האירוע עבד בתל אביב.

בשלב מסוים, קיבל הזמנה ביישומון Gett, הגיע למקום ופגש במספר בחורות שביקשו ממנו להסיע את חברתן לכתובת מסוימת. הבנות ביקשו ממנו לבטל את ההזמנה כי רצו לשלם במזומן, הנאשם סירב, עזב את המקום והמשיך בנסיעה.

או אז הגיעה הזמנה נוספת באמצעות יישומון Gett והנאשם פגש שוב את אותן בחורות שביצעו את ההזמנה הראשונה. החל ביניהם שיג ושיח על התשלום וסוכם כי מחיר הנסיעה יעמוד על 60 ₪, אל הכתובת שהן ימסרו לו. הנאשם מסר את מכשיר הטלפון הנייד שלו לחברה של המתלוננת והיא רשמה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

את הכתובת ביישומון Waze. הבחורות הלכו להביא את המתלוננת אל המונית (עמ' 174 ש' 1-26 לפרוטוקול). הנאשם החל לנסוע לפי הכתובת שנרשמה במכשיר הטלפון הנייד שלו.

לאחר פרק זמן, כשנסע בכביש ראשי ומהיר, ביקשה ממנו המתלוננת לעצור בצד הכביש כדי להקיא. הכביש היה מהיר, הנאשם האט, עצר בצד והדליק אורות מהבהבים. המתלוננת, אשר ישבה במושב הקדמי, פתחה את דלת המונית, יצאה ממנה והחלה לצעוד קדימה כדי להקיא. הנאשם יצא אף הוא מהמונית ולקח עמו בקבוק מים ומגבונים לחים אותם מסר למתלוננת. המתלוננת שטפה את פניה ואמרה לנאשם: **"תעזוב אותי כאן, תשאיר אותי פה"**. הנאשם השיב לה כי היא נמצאת בכביש ראשי והוא לא מוכן לקחת אחריות על כך. לדבריו אמר למתלוננת: **"אני אקח אותך לכתובת שהחברות שלך שמו את זה ואני עוזב אותך שם"**. בשלב זה, הנאשם אחז בידה של המתלוננת, החזיר אותה אל המונית והמשיך בנסיעה (מעמ' 174 ש' 26 ועד עמ' 175 ש' 21 לפרוטוקול).

גרסת הנאשם היא כי החל מאותו רגע המתלוננת והוא החלו לנהל שיח בעל אופי מיני, כשהנאשם נוגע במתלוננת, והשיח עורר אותו מינית ("**...אחר כך שמתי את היד שלי על הרגל שלה והמשכנו לדבר...** היא אמרה לי '**הגיע לי מחזור**', **מהדיבור על זה אני רציתי לגמור**" (ע' 178 ש' 6-7)). הנאשם עצר את הרכב בצד הדרך לבקשת המתלוננת, וזאת עוד טרם הגיעו לביתה, ואמר לה ש"יש לי עוד הזמנה לנמל בן גוריון, אני חייב לקחת אותך לכתובת ולגמור". (ע' 178 ש' 9-10), כשהוא מבהיר ש"לגמור" משמעו הגעה לפורקן מיני. הנאשם סיפר שהוא יצא מהרכב, הלך מסביבו, פתח את דלת הרכב הקדמית ואז הגיע לפורקן מיני על פניה של המתלוננת (עמודים 175-181 לפרוטוקול).

הנאשם העיד שהוא פתח בשיחה על "סקס" עם המתלוננת כשהחל להחמיא לה על גופה ובגדיה: **"אמרתי לה שיש לה חולצה יפה וגוף יפה ואז התחיל את כל הנושא... אני אמרתי לה 'אני אדאג לך ואשים לב אליך ואני אקח אותך לכתובת'. תפסתי את היד שלה והתחלתי לדבר איתה, אמרתי לה שיש לה חולצה יפה ואת יפה ואני לא ניסיתי את זה מחוץ... ואמרה לי שהיא החזירה תשובה שגם לא נעשתה עם ערבים סקס... ואמרה שהיא רוצה לנסות את זה עם ערבי, שאני גם לא ניסיתי"** (עמ' 177 ש' 13-31 לפרוטוקול).

גרסת הנאשם אם כן היא, שיח הדדי בעל גוון מיני, כשהמתלוננת משתפת פעולה ואף רומזת לרצונה לקיים יחסי מין עם ערבים: **"אמרה את זה בגלל תפסתי את היד שלה ודיברתי איתה"**, **"בגלל שגם אני שאלתי אותה על החבר שלה ואמרתי לה. גם בזמן שאני הכנסתי אותה למונית תפסתי את היד שינה ושמתי את היד מאחורי הגוף שלה"**, **"יעני ככה מהגב"**, **"כן. כמו לחבק"** (עמ' 176 ש' 4, 13-12, 19 לפרוטוקול).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

בהמשך אמר הנאשם שהמתלוננת שאלה אותו **"...אם אתה... ברית מילה"** (עמ' 176, ש' 34 לפרוטוקול), וכך הבין מדבריה כי היא מעוניינת: **"אני הבנתי שהיא רוצה. לא יודע למה שאלה את השאלה הזאת"** (עמ' 177 ש' 2 לפרוטוקול).

בהמשך העיד הנאשם שידע שהמתלוננת שתויה **"אני אומר לך היא הייתה שתויה"** (עמ' 177 ש' 4 לפרוטוקול), והודה בכוונותיו לקיים מגע מיני עם המתלוננת: **"סקס. ברגע שהכנסתי אותה לאוטו ואני תפסתי את היד שלה"** (עמ' 177 ש' 12 לפרוטוקול).

וכך הנאשם מתאר כיצד הגיע לפורקן מיני: **"ברגע שהגעתי לשם ואמרה שהכתובת לא נכונה והיינו מדברים דברים כאלה תפסתי את היד שלי ביד שלה ואחר כך שמתי את היד על הרגל שלה.. זה בזמן שהגענו לכתובת והיא אמרה לי שהכתובת לא נכונה. פה אני עמדתי בצד וירדתי מהאוטו, הלכתי מסביב, פתחתי את הדלת"...** **"כן. שפכתי את הזרע על הפנים שלה" ... "בגלל שאני תפסתי את היד שלה ותפסתי את הרגל שלה ודיברנו דיבורים על סקס"** (עמ' 178 ש' 6-25 לפרוטוקול).

כשנשאל האם המתלוננת ידעה שהוא יוצא מהרכב כדי להגיע לפורקן מיני, השיב: **"היא לא ידעה"...** **"גם שמתי את היד שלי על הרגל שלה ועל היד שלה... גם שהכנסתי אותה לאוטו חיבקתי אותה ככה ושמתי את היד על היד שלה... לא רציתי לשכב איתה כי בגלל שהיא אמרה לי שיש לה מחזור... לא רציתי לשכב איתה באותו רגע, רציתי להכיר אותה או-קיי גם לצאת איתה למקום, לא רציתי לעשות איתה הדבר הזה כי לא היה לי קונדום"** (מעמ' 178 ש' 28 ועד עמ' 179 ש' 8 לפרוטוקול). כשנשאל מדוע אמרה לו המתלוננת שהיא במחזור, השיב: **"בגלל שאני אמרתי גם אני רוצה להתנסות בדבר כזה"** ולתפיסתו המתלוננת הבינה שהוא מתכוון עמה (עמ' 179 ש' 12-14 לפרוטוקול).

הנאשם מסר כי לאחר עצירת הרכב, יצא מהרכב על מנת להגיע לפורקן מיני על פניה של המתלוננת, וטען כי לא נגע בעצמו עובר לכך.

לדבריו, יצא מהרכב וניגש אל המתלוננת, פתח את דלת הרכב שלצד המושב בו ישבה ואמר למתלוננת שהוא רוצה להגיע לפורקן מיני, וכך דבריו **"אמרתי לה שאני רוצה לגמור"**. כשנשאל מה השיבה לו המתלוננת, מסר: **"לא ענתה כלום"**. הנאשם מסר: **"התקרבותי ושפכתי, ברגע שהסתובבתי הגעתי לדלת, הוצאתי אותו ואחר כך שפכתי"**. כשנשאל האם ביקש מהמתלוננת רשות לעשות את המעשה, השיב: **"לא ציפיתי כי בינינו דיבור... היא רוצה לנסות עם אחד ערבי ואני רוצה עם, ... כן והתחלתי לדבר איתה על הגוף שלה שהגוף יפה והשמלה יפה, ואמרתי לה שיש בעיות ביני לבין אשתי וראיתי שהמצב מאפשר ושהיא שתויה ואמרתי אני אסיים... אני אמרתי לה שאני חייב לגמור כדי לסיים ולחזור לעבודה. התקרבותי אליה, לא אמרה לי כלום, הגעתי אליה, שפכתי על הפנים שלה, התקרבותי אני על הכיסא שלה ואז התקרבותי אליה ושפכתי על הפנים שלה... אני התקרבותי לכיסא**

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

ושפכתי על הפנים שלה... מהדיבור שלי הוא עמד והייתי צריך את הדבר הזה בלי לנגוע בו. ירדתי מהאוטו, עשיתי סיבוב הגעתי על ידה, פתחתי את הדלת, התקרבותי מהדלת, הוצאתי אותו ושפכתי על הפנים שלה... הגעתי לכיסא שלה. אני הסתובבתי עם האוטו פתחתי את הדלת, התקרבותי לדלת של האוטו, התקרבותי בעצמי, תפסתי מה שנמצא על הגג ועשיתי ושפכתי על הפנים שלה. לא אמרה כלום. נתתי לה מגבות, חזרתי לאוטו, אמרתי לה תשימי את הכתובת, היה לה בקבוק מים שלי" (מעמ' 180 ש' 2 ועד עמ' 182 ש' 6 לפרוטוקול).

הנאשם מסר כי ייתכן והמתלוננת רצתה לקיים עמו יחסי מין אולם הוא לא רצה בכך כי לא היה לו קונדום ופחד ממחלות. לדבריו, המתלוננת ירדה מהרכב והוא לא ציפה להגיע למשטרה (עמ' 182 ש' 21-28 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית, כשנשאל מדוע לא מסר בחקירותיו במשטרה כי אונן ליד המתלוננת והגיע לפורקן על פניה, השיב שלא הבין מצבו ולא ידע מה לענות עד שהתייעץ עם עורך דינו (עמ' 203 ש' 1-18 לפרוטוקול).

כשהוצג לו סרטון בו תועד בחקירה במשטרה משיב בשלילה לשאלת החוקרת האם אונן ליד המתלוננת, השיב הנאשם שפחד מאוד מהמצב, לא ידע שיואשם באונס (עמ' 203 ש' 24-34 לפרוטוקול).

הנאשם מסר כי המתלוננת הייתה לבושה בזמן שהגיע לפורקן על פניה (עמ' 205 ש' 13-14 לפרוטוקול) והכחיש כי התקרב לאיבר מינה (עמ' 205 ש' 15-16 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית, כשנשאל מדוע לא מסר בחקירותיו במשטרה על השיח המיני בינו לבין המתלוננת, הנאשם השיב שלא הבין מצבו ולא ידע מה לענות עד שהתייעץ עם עורך דינו (עמ' 203 לפרו', ש' 1-18).

כאמור, הנאשם מסר כי עצר את הרכב בכתובת שמסרו לו חברותיה של המתלוננת. כשהמתלוננת אמרה לו שזהו אינו המקום, ביקש כי תגדיר את הכתובת באפליקציית Waze. המתלוננת פתחה את אפליקציית Google Maps על מיקום Home ואמרה לו מה הדרך (עמ' 179 ש' 17-28 לפרוטוקול). כשהגיעו ליעד, היינו לדירתה, הציע הנאשם למתלוננת להיפגש שוב בהקשר רומנטי ואמר לה שמספר הפלאפון שלו רשום באפליקציית Gett. לדבריו (עמ' 182 ש' 6-14 לפרוטוקול): "אחרי ששמה את הכתובת אצלי והיא התחילה להגיד לי שמאלה או ימינה כדי להיות בטוחים בדרך, אחרי תקופה הגענו לכתובת שהיא שמה לי. אחרי שהגענו, אמרתי לה אם את רוצה שנצא עוד פעם יש לך את המספר שלי כי זה רשום על Gett..." היא ירדה מהאוטו היא אמרה לי לא תודה ואני חוזרת הביתה בקרוב... ככה נפרדנו".

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

הערכת מהימנות גרסת הנאשם

את גרסת הנאשם אין בידי לקבל. לא נתתי אמון בגרסתו ובדבריו. גרסתו מיתממת, מתפתחת, לא מתיישבת עם השכל הישר ולמעשה מהווה גרסה כבושה אל מול חקירותיו במשטרה שנמסרו ושהוגשו בהסכמה.

הנאשם מסר שלוש גרסאות שונות בשלוש הזדמנויות:

הראשונה, בחקירתו במשטרה הכחיש את מעשי התקיפה המינית שיוחסו לו ("**אני לא משוגע**") וטען כי עצר את המונית פעמיים, לבקשת המתלוננת, לאחר שביקשה להקיא. בהמשך, כשהוצגו לו ראיות מפלילות בדמות ממצאי דנ"א השייכים לו על תחתוניה של המתלוננת ועל המגבוניים, צילום של המונית מחוץ לתל אביב, נתונים לפיהם כתובת דירתה של המתלוננת ביישומון Waze שונתה מרחוב צונץ 16 בתל אביב לרחוב סאן מרטין ברמת גן וסרטון מצלמת הדרך- בחר הנאשם לשתוק. חקירותיו של הנאשם במשטרה הוגשו בהסכמה (**ת/1-3**).

השנייה – במענה לכתב האישום שינה הנאשם גרסתו בניסיון להסביר את קיומם של ממצאי דנ"א שלו בנוזל זרע שנמצא על מגבוניים ועל תחתוניה של המתלוננת, כאשר תחילה טען כי הגיע לפורקן מיני על המגבוניים לנגד עיניה של המתלוננת ולאחר מכן טען כי עשה כן על פניה של המתלוננת ובהסכמתה, ללא מגע מיני או שיח מיני ביניהם (עמ' 6 ש' 12-18 לפרוטוקול)

והשלישית, בבית המשפט, שבה תיאר מגע פיזי עם המתלוננת לאחר העצירה הראשונה, ושיח מיני ער, במסגרתו היא זו שביקשה לקיים יחסי מין עם ערבי, הוא זה שלא רצה לשכב איתה מאחר שהייתה במחזור, אולם הוא התעורר מינית מכך, ולכן אונן על מנת להגיע לפורקן מיני על פניה (עמ' 175-181 לפרוטוקול).

וביתר פירוט:

בחקירתו במשטרה הכחיש הנאשם את מעשה האינוס, ניסיון האינוס והמעשה המגונה שיוחסו וטען כי לא עשה דבר.

מעבר להכחשתו המפורשת את המעשים, כי המתלוננת הקיאה והייתה מסוחררת ובתחילה סירב לקחתה, אולם לאחר שחברותיה שכנעו אותו שהמתלוננת לא תלכלך לו את הרכב, הסכים לקחתה. לדבריו, בעת שנסע בכביש ראשי, ביקשה ממנו המתלוננת לעצור בצד הדרך פעמיים כדי להקיא והוא החזיק אותה בידיה ועזר לה לשוב לתוך המונית כי הייתה מסוחררת, אמר שמסר למתלוננת מגבוניים כדי שתנקה את פניה לאחר שהקיאה ולא משום שהגיע לפורקן על פניה. לדבריו: "**מישהי הקיאה ושיכורה והמצב שלה קשה ואני בעבודה אני אתקרב לדבר כזה זה לא הגיוני**" (ת/ג', עמ' 40 ש' 17-15), "**כאילו אני יצאתי אני יצאתי מהבית לעבודה. אחר כך מה אני משוגע שאני אלך אעשה דבר כל כך נורא?**" (ת/ג', עמ' 41 ש' 30-32), "**אני בטוח שלא עשיתי שום דבר**" (ת/ג', עמ' 42 ש' 20), "**אני לא חיה**" (ת/ג', עמ' 43 ש' 1).

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

במהלך העימות עם המתלוננת, שב הנאשם והכחיש כי אנס את המתלוננת בניגוד להסכמתה, לדבריו: **"לא עשיתי את זה בכלל לא"** (ת/ג1, עמ' 52 ש' 27-33).
בהמשך, לאחר שהמתלוננת הטיחה בו את מעשי התקיפה שביצע בה, טען הנאשם כי לא עשה דבר וכי המתלוננת הייתה שיכורה (ת/ג1 עמ' 59 ש' 24-26 לפרוטוקול)..

במהלך חקירתו השנייה ביום 5.9.2022 חזר הנאשם ודחה את תלונת המתלוננת ואמר שנתן לה מגבונים לאחר שהקיאה, ורק אחז בה על מנת להחזירה לתוך המונית.**
משהוטח בנאשם שבנוזל זרע שנמצא בבגדיה של המתלוננת ובמגבונים זוהה דנ"א השייך לו, השיב הנאשם שאינו יודע איך הגיע נוזל זרע שלו, מאחר שלא עשה שום דבר, הכחיש שאונו ליד המתלוננת וטען כי אין לו תשובה לאופן בו הגיע זרעו לבגדי המתלוננת ולמגבונים.
אולם כשהוצג לו מסמך זיהוי דנ"א מהמעבדה המשטרתית לזיהוי פלילי (ת/35), הנאשם שתק, בהמשך אמר שייתכן שניגב עם מגבונים את זרעו ללא קשר והכניסם למונית:

אמרתי לך, לפעמים אני מנגב את עצמי...

ש. ומחזיר את המגבונים עם הזרע לאוטו?

ת. לפעמים" (ת/2 עמודים 11-12 שורות 258-260).

בחקירתו השלישית ביום 7.9.2022 הודיע הנאשם כי אין לו להוסיף על שאמר וברצונו לשמור על זכות השתיקה. הנאשם בחר לשתוק גם כשהוצגו לפניו נתונים לפיהם המונית צולמה בצומת מסובים בשעה 03:55, נתונים על שינוי כתובת מרחוב צונץ 16 לרחוב סאן מרטין ברמת גן, נתוני דנ"א וסרטון מצלמת הדרך.

במענה לכתב האישום טען הנאשם כי הסיע את המתלוננת לכתובת מסוימת שרשמו חברותיה של המתלוננת ביישומון Waze במכשיר הפלאפון שלו אך גם טען כי רישום זה בוטל וכי הוא זה שרשם לאחר מכן את כתובת רחוב צונץ 16. הנאשם טען כי לאחר העצירה הראשונה החזיר את המתלוננת לתוך המונית ללא כל מגע פיזי ביניהם וכך טען כי המתלוננת השעינה את מושב הכיסא לאחור. הנאשם טען כי לאחר העצירה הראשונה המשיך בנסיעה לכתובת שהוא והמתלוננת "הרגישו" שהיא הכתובת הנכונה. המתלוננת אמרה לנאשם כי אינם במקום הנכון והחלה להכוונו לפי מסלול ניווט שהופיע במכשיר הפלאפון שלה. הנאשם הכחיש כל מגע פיזי בינו לבין המתלוננת בנסיעתם עד לעצירה השנייה. לטענתו, במהלך העצירה השנייה הגיע לסיפוק מיני על מגבונים, **לנגד עיניה** של המתלוננת אך **ללא מגע מיני** עמה ומבלי שקדם לכך שיח עמה. בהמשך טען כי הגיע לפורקן מיני **"על פרצופה"** של המתלוננת **בהסכמתה** ולאחר מכן מסר לה מגבונים והסיעה לביתה, ללא כל מגע פיזי נוסף ביניהם.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי לאחר שהמתלוננת נכנסה למונית החל לנסוע לפי הכתובת שרשמה חברתה של המתלוננת ביישומון Waze במכשיר הפלאפון שלו. לאחר פרק זמן קצר כשהוא נוסע בכביש ראשי, ביקשה ממנו המתלוננת לעצור את המונית כדי להקיא. הנאשם יצא מהרכב ומסר למתלוננת בקבוק מים ומגבונים. המתלוננת שטפה את פניה וביקשה ממנו להותיר אותה במקום. הנאשם סירב בשל הסכנה, אחז בידה של המתלוננת ובידו האחרת חיבק את גופה והוביל אותה חזרה אל הרכב באומרו לה כי יסיעה לכתובת שמסרו חברותיה. הנאשם מסר כי אינו זוכר ששינה את כתובת היעד ביישומון Waze לרחוב סאן מרטין ברמת גן. הנאשם מסר כי בשלב זה החל לשוחח עם המתלוננת ופנה אליה בשאלות. במהלך השיחה, יזם הנאשם מגע פיזי עם המתלוננת ואחז בידה. לטענתו, במהלך שיחתם לאחר ששאל את המתלוננת האם יש לה חבר והיא השיבה בשלילה, אמרה לו המתלוננת כי היא רוצה לנסות סקס עם ערבי. הנאשם טען כי המתלוננת שאלה אותו האם הוא נימול והוא סבר כי מאחר שהמתלוננת שתויה אפשר לעשות איתה סקס. בהמשך שינה הנאשם גרסתו וטען כי הוא היה זה שיזם שיחה על סקס והחל להחמיא למתלוננת על גופה ויופייה, בעודו אחז בידה. בשלב זה הניח הנאשם את ידו על רגלה של המתלוננת והיא אמרה לו "הגיע לי מחזור". הנאשם טען כי בעקבות שיח זה, חש גירוי מיני וצורך להגיע לפורקן מיני והרגיש שהמתלוננת מסכימה שיאונן מולה. הנאשם עצר את המונית והמתלוננת אמרה לו שהכתובת אינה נכונה. בשלב זה, יצא הנאשם מהרכב כדי להגיע לפורקן מיני, פתח את הדלת ליד המתלוננת, המתלוננת לא אמרה לו דבר, הוא התקרב אליה, "שיחק" באיבר מינו והגיע לפורקן מיני על פניה. הנאשם מסר כי לא ביקש מהמתלוננת רשות לעשות את המעשה שעשה. לדבריו, כשחזר אל הרכב מסר למתלוננת מגבונים ובעת שניקתה את פניה אמרה לו "ככה אי אפשר לעשות דבר כזה". הנאשם הכחיש כי ביצע במתלוננת מעשה אינוס וניסיון לאינוס וטען כי לא התקיים ביניהם מגע פיזי. הנאשם מסר כי המשיך בנסיעה לכתובת דירתה של המתלוננת, ובהגיעם לשם הציע למתלוננת להיפגש שוב ואילו היא אמרה לו "לא תודה ואני חוזרת הביתה בקרוב".

אם כן, גרסאותיו המתפתחות והמגמתיות של הנאשם סותרות באופן גס זו את זו כאשר ניכר באופן ברור כי הנאשם שינה גרסאותיו באופן מחושב ומניפולטיבי בהתאם לראיות המפלילות אליהן נחשף במהלך חקירתו במשטרה, לאחר מכן ובהמשך במהלך פרשת התביעה.

הנאשם, אשר בחקירתו במשטרה טען כי נסע לכתובת שרשמו חברותיה של המתלוננת ביישומון Waze במכשיר הפלאפון שלו, שינה גרסתו בעדותו בבית המשפט ומסר שאינו זוכר כי שינה את הכתובת ביישומון הניווט לרחוב סאן מרטין בתל אביב. הנאשם אשר בחקירתו במשטרה לא ידע כי קיים סרטון המתעד את השיח בינו לבין המתלוננת, טען תחילה כי לא התקיים בינו לבין המתלוננת כל שיח, פרט לכך שהמתלוננת ביקשה ממנו לעצור את הרכב על מנת שתוכל להקיא. גם במענה לכתב האישום טען הנאשם כי בינו לבין המתלוננת לא התקיים כל שיח קודם למעשה המיני שביצע בה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

לטענתו. אלא שבעדותו בבית המשפט כבר מצא הנאשם לתאר שיח מפורט עם המתלוננת, אשר בעקבותיו, כך לטענתו, חש גירוי מיני שהוביל אותו לבצע את המעשה המגונה במתלוננת. הנאשם אשר תחילה שלל כל מגע פיזי ובוודאי מיני עם המתלוננת, בחר לשתוק אל מול ראיות דני"א השייך לו ואשר נמצאו על תחתוניה של המתלוננת ועל המגבונים. בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם גרסה המותאמת לראיות הפורנזיות, לפיה הגיע לפורקן מיני על פניה של המתלוננת ומסר לה מגבונים באמצעותם ניגבה את פניה.

סתירה מהותית אף עולה מתוך כך שבמענה לכתב האישום טען הנאשם שמעשה הפורקן המיני על פניה של המתלוננת נעשה בהסכמתה, ואולם בעדותו בבית המשפט מסר כי ביצע את המעשה האמור כתוצאה מעוררות מינית שחוה בעקבות השיח עם המתלוננת, מבלי שקיבל את הסכמתה, אלא מתוך כך שבזמן שעשה את המעשה לא אמרה לו המתלוננת שהיא אינה מסכימה.

לא ניתן אף להתעלם מחוסר עקביות פנימית מהותית שנתגלתה כבר בגרסתו במענה לכתב האישום עת טען תחילה כי הגיע לפורקן מיני "לנגד עיניה" של המתלוננת ובהמשך, באותה נשימה, טען כי הגיע לפורקן מיני "על פרצופה" של המתלוננת.

גרסתו של הנאשם בעדותו בבית המשפט אף לא ראויה לאמון היות ואין בה היגיון פנימי. כך כאשר טען הנאשם כי לאחר העצירה הראשונה במהלכה הקיאה המתלוננת, הוא אחז בידה של המתלוננת והחמיא לה על יופייה, השיבה לו המתלוננת שהיא גם לא קיימה יחסי מין עם ערבים ושהיא רוצה לנסות יחסי מין עם ערבי והוסיפה ושאלה אותו האם הוא נימול. הנאשם טען תחילה כי התקרב אל המתלוננת, הוציא את איבר מינו והגיע לפורקן מיני מבלי לגעת בו. בהמשך, ובתגובה לשאלות שנשאל, חזר בו ואישר כי "שיחק" באיבר מינו עד אשר הגיע לפורקן מיני.

סתירות בגרסאותיו השונות של הנאשם נמצאות גם בעניינים פריפריאליים למעשי התקיפה המינית שביצע במתלוננת, אולם כאלה שיש בהן כדי לסבכו במיוחד לו. כך בחקירתו במשטרה טען הנאשם כי הסיע את המתלוננת לפי הכתובת שמסרו חברותיה ואותה הכניסו הן ליישומון Waze במכשיר הפלאפון של הנאשם. לעומת זאת, במענה לכתב האישום טען הנאשם כי חברותיה של המתלוננת הזינו ביישומון Waze שבמכשיר הפלאפון שלו כתובת שאינה נכונה וכי הוא הכניס את הכתובת של רחוב צונץ 16. בעדותו בבית המשפט מסר הנאשם כי אינו זוכר ששינה את כתובת היעד ביישומון Waze לרחוב סאן מרטין בתל אביב. גרסאותיו המשתנות של הנאשם סותרות ראיות אובייקטיביות שהופקו מיישומון Waze במכשיר הפלאפון שלו, לפיהן בשעה 03:11 נעשה חיפוש למסלול נסיעה לרחוב צונץ 16 בתל אביב- יפו, כחמש דקות לאחר מכן, בשלב בו המתלוננת כבר נסעה במונית של הנאשם, אוכנה המונית ברחוב דיזנגוף בתל אביב, אז שינה הנאשם את כתובת היעד לרחוב סאן מרטין

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

ברמת גן. בשעה 03:50, כ- 34 דקות לאחר מכן, אוכנה המונית ברחוב סאן מרטין ברמת גן, אז נעשה חיפוש לכתובת רחוב צונץ 17 בתל אביב-יפו. בנוסף על כך, מסר הנאשם גרסאות סותרות גם כאשר בחקירתו במשטרה הכחיש כי המתלוננת ביקשה ממנו להותיר אותה במקום העצירה הראשונה ובניגוד לכך בעדותו בבית המשפט טען הנאשם כי המתלוננת אכן ביקשה ממנו להותיר אותה במקום. ועוד: בחקירתו במשטרה מסר הנאשם כי המתלוננת הייתה שיכורה, הקיאה וכי לא ייתכן כי יקיים עמה מגע מיני במצבה הזה. אלא שבעדותו בבית המשפט הודה הנאשם כי ניצל את מצבה של המתלוננת וחוזה גירוי מיני ביחס אליה, וכך בדבריו: **"וראיתי שהמצב מאפשר ושהיא שתויה ואמרתי אני אסיים"** (עמ' 180 ש' 28 לפרוטוקול).

התנהלותו המגמתית של הנאשם בניסיון להתחמק מראיות מפלילות נלמדת אף מתוך גרסאותיו השונות באשר לקיומה של מצלמת דרך במונית. ביום 28.8.2022 נחקר הנאשם באשר לתאונת דרכים בה הייתה מעורבת המונית ביום 20.8.2022 ומסר כי יש במונית מצלמת דרך, אך סירב לבקשת המשטרה לצפות בתיעוד שנקלט בה בטענה כי קיים במצלמה תיעוד של אשתו ובתו (ת/31, עמ' 4 ש' 29-32). בחקירתו הראשונה במשטרה, כיממה לאחר מכן, כשנשאל הנאשם האם קיימת מצלמת דרך במונית, השיב בשלילה (ת/ג1, עמ' 11 ש' 1-6). בחקירתו השנייה במשטרה מסר כי אינו זוכר האם קיימת מצלמת דרך במונית (ת/ג2, עמ' 80 ש' 28-32). בחקירתו הנגדית, לאחר שבעל המונית מר איימן עביסאן מסר בעדותו כי הנאשם ידע על קיומה של מצלמת הדרך במונית (עמ' 148 ש' 29-32 לפרוטוקול) אישר הנאשם כי ידע שבמונית מותקנת מצלמת דרך (עמ' 195 ש' 30-32 לפרוטוקול). כשנשאל מדוע ביום למחרת חקירתו בגין תאונת הדרכים, כשזומן לחקירה בגין חשד לאונס, מסר שאינו יודע האם קיימת מצלמת דרך במונית, השיב **"אמרתי את זה ככה בגלל שאני לא מבין, מהלחץ"** (עמ' 196 ש' 14-16 לפרוטוקול). כשנשאל מדוע סירב שהמשטרה תצפה בתיעוד מצלמת הדרך, השיב כי הסיבה לכך היא ריב בינו לבין אשתו שתועד במצלמה (עמ' 196 ש' 25-32 לפרוטוקול).

בחקירתו הנגדית תירץ הנאשם את גרסאותיו השונות וטען כי בעת שנחקר במשטרה לא הבין את המצב בו היה מצוי ולדבריו **"לא חשבתי על הראיות"** (עמ' 203 ש' 1-4 לפרוטוקול). הנאשם למעשה אישר בפיו כי גרסאותיו השונות נמסרו באופן מגמתי בהתאם לראיות המפלילות שהוטחו בפניו.

ריבוי הגרסאות שסיפק הנאשם מפיו בהזדמנויות שונות ובהתאם לחומר הראיות שנערם נגדו ובניסיון להתמודד עם ראיות שהפריכו את גרסתו הקודמת, נוטל כל אמון מגרסתו האחרונה אותה ביקש הוא לאמץ.

בהקשר זה נפסק כי:

"ככלל ריבוי גרסאות מפיו של נאשם המתבקש להסביר את מערכת הראיות המסבכות הסוגרת עליו מקטינה עד מאינת את האפשרות ליתן אמון בגרסה

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

אותה יבקש מבית המשפט לאמץ" (ע"פ 3880/17 זיאדאת נ' מדינת ישראל,
פסקה 17 (31.12.2019)).

הסתירות המהותיות בין הגרסאות ובתוכן עולים כדי שקרים מהותיים בעלי ערך ראייתי מסבך ומפליל המטה את לשון המאזניים לטובת גרסת המתלוננת וחיזוקה. בעניין זה נפסק כדלקמן:

"הלכה היא עמנו כי שקרי נאשם בחקירה ובעדות מחזקים את ראיות התביעה ומוסיפים משקל למשקלן זאת במיוחד כאשר מדובר בשקרים שכאמור מגיעים כדי סיוע – שקרים אשר מתייחסים ללב האירוע ואשר מצביעים על ניסיונו של הנאשם להרחיק את עצמו מהאירוע ולשוות לעצמו התנהגות תמימה" (עניין לוז'קין).

מחדלי חקירה

בסיכומי טענותיו העלה הנאשם טענות ביחס למחדלי המשטרה בתיק זה. הנאשם הלין שהיחידה החוקרת נמנעה מלבצע פעולות שונות, שהיה בהן, לשיטתו, לחזק את גרסתו.

ב"כ הנאשם מפרט את המחדלים שלשיטתו, יש בהם, לטעמו, להטות את הכף לזכותו: כי חקירתה של המתלוננת לא מוצתה עד תום במציאת ראיות לחשיפת האמת. בתוך כך נטען כי שתי חברותיה הנוספות של המתלוננת אשר פגשו במתלוננת למחרת האירוע לא זומנו לחקירה; כי עדותה של חברתה של המתלוננת ת' לא מוצתה באשר לא נשאלה העדה על משמעות דבריה לפיהם המתלוננת אמרה לה ש"שכבה" עם נהג המונית; וכי המתלוננת לא נתבקשה בחקירתה להדגים בפני החוקרת את המנח בו הייתה הכיסא עליו ישבה בעת האירוע.

בהקשר זה ראוי לחזור למושכלות יסוד לפיהן: **"מחדלי חקירה אין בהם כשלעצמם כדי להביא לזיכויו של נאשם, אם חרף מחדלי החקירה הונחה תשתית ראייתית מספקת להוכחת אשמתו בעברות שיוחסו לו. יש לבחון בעת בדיקה של טענה בדבר מחדלי חקירה את השאלה האם המחדלים הנטענים הם חמורים במידה המעוררת חשש שהגנת הנאשם קופחה כיוון שהתקשה להתמודד כראוי עם חומר הראיות העומד נגדו או להוכיח את גרסתו שלו. בדיקה זו נעשית תוך שקלול המחדלים הנטענים על רק התשתית הראייתית שהונחה לפני בית המשפט" (ע"פ 6294/11 פלוני נ' מדינת ישראל (20.2.2014)).**

לאחר שבחנתי את הטענות סברתי שיש לדחות את טענות הנאשם למחדלי חקירה; **'מחדל חקירה'** מתאר מצב של חסר ראייתי משמעותי הנובע מאי עשיית פעולת חקירה משמעותית וחיונית לבירור האמת. כך בין השאר, אם עד מהותי לא נחקר, אם לא נערכה בדיקה חיונית, אם ראיה או

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

הודעה מהותית לא תועדו, אם ראייה חשובה אבדה או כל מצב אחר של חסר בפעולת חקירה חיונית שעשויה הייתה לסייע בבירור האמת. כך בין אם החסר הראייתי פוגע באפשרות הוכחת אשמת הנאשם ובין אם הוא מונע מהנאשם לנקות עצמו מהאשמה. במצב של מחדלי חקירה מעין אלו, על בית המשפט לשאול את עצמו אם מדובר במחדל חקירה כה חמור, עד כי יש מקום לחשש שמא בעטיו קופחה הגנת הנאשם (ראו דיון נרחב בסוגיית מחדלי חקירה והשלכתם בע"פ 5386/05 אלחורטי נ' מדינת ישראל (18.5.2006)).

ראוי גם לזכור שאפילו לו נמצא מחדל חקירה, אין בכך בהכרח כדי להוביל לזיכוי הנאשם. "נקבע לא אחת כי העדרה של ראייה שמקורה במחדלי רשויות החקירה, ייזקף, אמנם, לחובתה של התביעה עת תידון השאלה האם הרימה את נטל ההוכחה המוטל עליה, אולם אין לומר כי מחדלי חקירה בהכרח יובילו לזיכוי של הנאשם. נפקותו של המחדל תלויה בנסיבות המיוחדות של העניין הנדון, ובפרט בשאלה האם מדובר במחדל כה חמור עד כי יש חשש שמא קופחה הגנתו של הנאשם באופן שהתקשה להתמודד עם חומר הראיות שמפילולו" (ראו: ע"פ 1977/05 דוד גולה נ' מדינת ישראל (2.11.2006)).

באשר לטענה כי שתי חברותיה של המתלוננת, אשר פגשו במתלוננת למחרת האירוע לא זומנו לחקירת משטרה, הרי על פי גרסת המתלוננת, היא חשפה בפני ת' את מעשי התקיפה המינית לראשונה למחרת האירוע. ת' נחקרה במשטרה ועדותה נשמעה בפנינו. לא עלתה מעדויות המתלוננת ות' אינדיקציה לכך שבמעמד החשיפה נכחו חברות נוספות של המתלוננת. ממילא לא נמצא כל צורך חקירתי בזימון חברותיה הנוספות של המתלוננת לחקירה במשטרה.

באשר לטענה כי חברתה של המתלוננת ת' מסרה בחקירתה במשטרה כי המתלוננת אמרה לה ש"שכבה" עם נהג המוניית וכי חקירתה בהיבט זה לא מוצתה לצורך בירור האמת: הודעתה של ת' במשטרה לא הוגשה כראיה. חוקרת המשטרה הדסה קארסנטי אשר גבתה את עדותה של המתלוננת ושל חברתה ת' אישרה בחקירתה כי לא ביררה עמן את משמעות המילה "שכבת" (עמ' 21 ש' 25-34 לפרוטוקול). מכל מקום, בחקירתה הנגדית הבהירה העדה שהמתלוננת סיפרה לה "שהנהג היה יחסי מין איתי" ואישרה כי הכוונה "זה לא שהיא שכבה איתו אלא הוא שכב איתה" (עמ' 101 ש' 19-24 לפרוטוקול). עדותה של ת' בעניין זה תואמת את גרסתה של המתלוננת. בחקירתה הנגדית של ת' טען ב"כ הנאשם כי קיים מזכר שערך חוקר משטרה על עימות המתלוננת עם משמעות הביטוי "שכבת". מזכר זה לא הוגש כראיה. בהינתן כל כך, אין כל בסיס לטענה בדבר צורך חקירתי שלא מוצא מחמת רשלנות מצד המשטרה.

באשר לטענה כי לא ביררו עם המתלוננת במהלך גביית עדותה במשטרה את מצב הכיסא עליו ישבה במוניית בעת שהנאשם ביצע בה את מעשי התקיפה המינית, על מנת לבחון את סבירות גרסתה: חוקרת

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

המשטרה סיוון סבג שהעידה לפנינו מסרה בחקירתה הנגדית כי תיאור המתלוננת את האופן שבו ביצע הנאשם את מעשי התקיפה המינית לא היה בלתי סביר ועל כן לא ביקשה מהמתלוננת להדגים את אופן ההתרחשות בעת גביית עדותה (עמ' 47 ש' 1-23 לפרוטוקול). המתלוננת תיארה את האופן בו ביצע בה הנאשם את מעשה האינוס, בפירוט, תוך שמסרה כי הכיסא עליו ישבה הושען לאחור והנאשם רכן מעליה כשידו האחת אחזה בכיסא וידו השנייה אחזה ברכה בדרך שאפשרה לו לנוע מעליה. בתיאור זה קיים היגיון פנימי והוא אינו דורש הדגמה.

טענה נוספת למחדל חקירה היא בכך שלא נערכה למתלוננת בדיקת חיים (בדיקה רפואית ייעודית לנפגעות תקיפה מינית) על אף שבמועד בו מסרה תלונתה, ביום 21.8.2022, לא חלפו 72 שעות מעת האירוע, על מנת לבדוק קיומם של ממצאים המעידים על חדירה לאיבר מינה ועל מנת לבדוק את כמות האלכוהול בגופה. לטענת הנאשם בהתאם לחוזר משרד הבריאות בעניין "הסדרת הטיפול הניתן במערכת הבריאות לאחר פגיעה מינית" מס' 24/2003 מיום 19.11.2003 **"הזמן המיטבי לקבלת טיפול רפואי ונפשי... ולאיסוף ראיות משפטיות לאחר פגיעה מינית הינו 72 שעות מזמן הפגיעה"**. עוד גורס הנאשם שבהתאם לנוהל משטרת ישראל בעניין "הטיפול המשטירתי במתלוננת על עבירות מין" מס' 300.13.013 מיום 1.2.2014 **"במידה וקיימת סבירות כי הנפגעת זקוקה לטיפול רפואי /או עשויים להימצא על גופה ראיות המעידות על ביצוע העבירה יש לפנות לאחד מבתי החולים..."**. עוד קובע נוהל זה כי **"יש להציע לכל נפגעת עבירה לעבור בדיקה רפואית גם אם עברה תקופת זמן ארוכה מהפגיעה. זאת כדי לוודא האם נגרמו לה נזקים כלשהם, ואם יש בגופה ממצאים פיזיים העשויים לעזור באיסוף הראיות"**.

ממזכר שערכה חוקרת המשטרה הדסה קארסנטי ביום 21.8.2022 בשעה 15:05 עולה כי בתום העדות מסרה המתלוננת לחוקרת כי לאחר האירוע התקלחה פעמיים והייתה בים. לאחר התייעצות החוקרת עם קצינת אלמ"ב הוחלט שהפניית המתלוננת ל"חדר 4" אינה רלוונטית (ת/10; ראו גם עדותה של החוקרת מעמ' 22 ש' 2 ועד עמ' 24 ש' 18 לפרוטוקול).

יכול שהפניית המתלוננת לביצוע בדיקה בבית חולים לאחר האירוע, בנסיבות העניין, אמנם הייתה מתבקשת לצורך ברור השאלה האם בוצעה חדירה לאיבר מינה. אולם בבחינה שלאחר מעשה, בהינתן כי המתלוננת מסרה למשטרה שהתקלחה פעמיים ורחצה בים, ובהינתן תיאור החדירה כחדירה שאינה עמוקה, פעמיים עד שלוש (ובשים לב גם להימצאות הטמפון), אני סבור כי אי הפניית המתלוננת לבדיקה אינו מהווה מחדל חקירה אשר פגע בהגנת הנאשם, לבטח לא כזה שניתן להגדירו פגיעה ממשית.

עוד נטען כי מחדל חקירה אף עולה מתוך כך שהמשטרה בדקה את כרטיס הזיכרון של המצלמה אך לא את המצלמה עצמה ולא ניסתה לשחזר את חומרי כרטיס הזיכרון באמצעות תוכנות אחרות. אף דינה של טענה זו- להידחות. לנאשם ניתנה הזדמנות לבחון הגשת חוות דעת מטעמו בעניין כרטיס

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

הזיכרון של המצלמה, לאחריה הודיע כי בחר שלא לעשות כן. בנסיבות אלה, לא תוכל להישמע טענתו למחול חקירה.

עבירת האינוס ועבירת ניסיון לאינוס - מסגרת נורמטיבית

עבירת האינוס מעוגנת בסעיף 345(א)(1) לחוק העונשין הקובע בזו הלשון:

"345. (א) **הבועל אשה -**

(1) **שלא בהסכמתה החופשית;**

...

הרי הוא אונס ודינו - מאסר שש עשרה שנים."

באשר לעבירה של **ניסיון אינוס**, היסוד העובדתי והיסוד הנפשי בה, אפנה לדברי בית המשפט העליון בע"פ 5150/93 **סריס נ' מדינת ישראל** (15.03.1994):

"ניסיון לעבור עבירה משמעותו, פעולה של אדם אשר מתחיל להוציא את כוונתו אל הפועל במעשה גלוי לעין ובאמצעים המתאימים להגשמתה אולם אינו מגשים את כוונתו עד כדי עשיית העבירה ...

עבירת הניסיון מורכבת מיסוד נפשי ומיסוד עובדתי... בענייננו, היסוד הנפשי הוא המטרה לבעול אישה ללא הסכמתה, מתוך מודעות של העושה לכך שהאמצעים שהוא נוקט יביאו לבעילתה של אישה ללא הסכמתה החופשית (בשל שימוש בכוח). היסוד העובדתי של הניסיון הוא אותה התנהגות אשר מגדר הכנה יצאה ולגדר השלמת העבירה המוגמרת לא הגיעה... המאפיין התנהגות זו, שהיא ביטוי התנהגותי ("מעשה גלוי לעין") המהווה חוליה (ולו ראשונה ... בשרשרת חוליות התנהגותיות מתאימות שהיו מוליכות להשלמת היסוד ההתנהגותי אלמלא הופסקו ..."

התשתית הראייתית שהוצגה לפנינו כללה את עדות המתלוננת, עדות הנאשם וראיות חיצוניות נוספות.

נוכח טבען של העבירות המיוחסות לנאשם, קביעת הממצאים העובדתיים התבססה על הערכת עדויות המתלוננת והנאשם. על פי התרשמותי הבלתי אמצעית מהן ובחינתן אל מול הראיות הנוספות, ניתן ללמוד שהן היסודות העובדתיים והן אלה הנפשיים של עבירת האינוס התקיימו בענייננו: הנאשם החדיר את איבר מינו לאיבר מינה של המתלוננת ולאחר שהמתלוננת אמרה לו שהיא לא מעוניינת להיכנס להריון הוא הגיע לפורקן מיני על פניה, ובהמשך ניסה להחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה. הנאשם ביצע את המעשים כשהוא מודע למצבה של המתלוננת וידע שהוא מקיים איתה מגע מיני בלא

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

הסכמתה החופשית. הנאשם אישר שידע שהמתלוננת שתויה, ואף כי עצר את המונית על מנת שתוכל להקיא: הנאשם בחר לקיים מגע מיני ולכפותו עליה זאת כשהיא במצב זה.

יחד עם זאת, ביחס לעבירת ניסיון האינוס המיוחסת לנאשם, אני סבור שאין לראות את המעשה הנוסף בו הנאשם ניסה להחדיר את אצבעותיו לאיבר מינה של המתלוננת, במנותק ממעשה האינוס. המדובר באירוע אחד, שנעשו בו שני מעשים שנעשו ברצף ובסמיכות יחסית של זמן לאירוע האינוס עצמו, ועל כן, אין לראות את ניסיון האינוס כעבירה נפרדת. ודוק. נסיבות האינוס הכוללות מתייחסות לשני המעשים גם יחד, ולעניין זה יינתן משקל בשלב בחינת נסיבות ביצוע העבירה בעת גזירת העונש, אולם אין במעשה של ניסיון החדרת האצבעות כדי לעמוד לבדו ובמנותק מהאירוע הכולל, ולו דעתי תשמע, הרי שאין להרשיע בעבירה של ניסיון האינוס.

לסיכום של דבר, לאחר שבחנתי את עדותה של המתלוננת ואת עדותו של הנאשם ואת מהימנותן על רקע מכלול הראיות הנוספות, מצאתי להעדיף את גרסתה המהימנה של המתלוננת שבה נתתי אמון מלא, והנתמכת בראיות מחזקות ומסייעות, בעודי דוחה את גרסתו המתפתחת והבלתי מהימנה של הנאשם.

במצב דברים זה, יש לקבוע שהמאשימה הוכיחה, מעל לכל ספק סביר, שהנאשם ביצע במתלוננת את עבירת האינוס שיוחסה לו בכתב האישום, ויש להרשיעו בעבירה זו וזאת בדרך של החדרת איבר מינו לאיבר מינה. הנאשם יזוכה מעבירת ניסיון האונס שיוחס לו בכתב האישום, ומשהודיעה המדינה שהיא אינה עומדת עוד על עבירת המעשה המגונה – הרי יש לזכותו מעבירה זו.

כב' השופט יוסי טופף, אב"ד:

אני מסכים.

כב' השופטת מעין בן-ארי:

אני מסכימה.

אשר על כן, הנאשם מורשע בביצוע עבירת אינוס, לפי סעיף 345(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977, ומזוכה מיתר העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 24647-09-22 מדינת ישראל נ' מוחמד ברכאת

הכרעת הדין מותרת לפרסום, למעט כל פרט מזהה על אודות המתלוננת.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשפ"ד, 06 פברואר 2024, במעמד הצדדים.

מעין בן ארי, שופטת

עודד מאור, שופט

יוסי טופף, שופט
אב"ד